

Jamtlands Tidning

STUDENT- OCH HEMBYGDSFÖRENINGEN JAMTAMOT, NORRLANDS NATION, UPSALA

NR 1/2002, ÅRGÅNG 31

Internationellt piratnummer!

*Jamtsnus
Korsord
Hederspristagare
Hurusom jag
och mycket mer...*

Tävlingssidan

Här gäller det att klura ut så många rätta svar som möjligt och sedan dessutom klara av att skicka in dem till:
Jamtlands Tidning c/o Norrlands Nation Box 612 751 25 Uppsala

Kombinationen Här finner du en hel hop Brr, samt en lista över väl kända invektiv, mer eller mindre legio i Jamtamotsammanhang. Din uppgift är att kombinera rätt ord med rätt person samt motivera varför just ditt svar är det rätta.

- A: Okropp
- B: Fåne
- C: Sumpdjur
- D: Lågpanna
- E: Lallare
- F: Goknul
- G: Färskalle
- H: DAMP-Jonas
- I: Trasigt DNA
- J: Äldst

1: Br Stj Lars Göran "Stasi" Larsson. 2: Br ÖH el. Daniel "DCM" Carlsson-Mård. 3: Br Jonas Egervärn. 4: Br Robin Smith. 5: Br Michael "Marjasin" Blom. 6: Br ÖH Fredrik Johansson. 7: Br Stj Stefan "Halvar" Halvarsson. 8: Tomas "Rally" Persson. 9: Br Stj Jöns Fahlén. 10: Brr Styrelsen som fysisk person.

Identifieringen

Vem är denna Br som inte förstått vitsen med slipsklämmor (som även brukar roa Brr med att kombinera just sidenslipsar med chokladsås) och som tydligen inte vill synas med HJ:s Brunkulla emerita Anna Maria Nordström? Vem och varför är frågan!

Prat-bubblan

På Frihetsgasken 1997 med tema "Vilda västern", med Jamtamots självklara undertema "Amish", sågs dåvarande Br ÖH Peter Dahlin och HJ:s Lisa Kihlström uppenbarligen tillsammans. De blev sedermera ett par (på Q-expen som 1 & 2Q). Frågan är naturligtvis, vad tänker Br Dahlin, och kanske mest intressant, varför?

INNEHÅLL

Tävlingssida - 3 olika tävlingar med fin-fina priser	2
Ledare - de självpåtaga Brr Red tackar för sig	4
Jamsk matematik - Br Rally kompletterar	5
Kalendarium - Jamtamots kommande verksamhet	5
Salutkanonen - Br Stj Halvar tänder på	6
Jamtamots korsord - ännu en tävling	7
Hederspristagaren 2000 - Br Per Stjernström presenteras	9
Cineastiskt memorial - Br Stj Halvar rekollektar	10
Kung Chulalonkorn del 2 av 3 - av HJ:s Sara Nordström	12
Nya medaljer - en sammanställning av Br Rally	13
Hurusom jag - Br Stj Ando i konditionerad toppform	14
ÖH-krönikan 99-00 - Br Storhaugen ser tillbaka	16
Hederspristagaren 2001 - Br Bo Lundmark presenteras	21
Hurusom jag - Br Stj Ando kompletterar sin dygd	22
Bäst betalande Brr - samt kommentarer om förra JT	23
Locknekratern - Br Rally mässar om ett hål i marken	24
Taklagstal - hållet av Birkarlarnas Peder Lidström	26
Gammlan - sista stroferna till "Gammlan" av Alan Kristensson	27
Genvägen - A-lagets Sunkan ger sig ut på irrvägar	28
Jamtamot och Kim Il Sung - Br Stj PM ser samband	30
Brandtalet 2000 - hållet av Br Andreas "Storhaugen" Sjödin	32
Jamtsnus - Br Rally lägger ut texten om mullbänken	33
Den norska fanan - Br Stj Nils "PM" Sjölander sammanställer	35
E'reis - Br Stj Arne Rubensson funderar kring Vietnam	36
Jämtland är bäst - skvaderns Peter Bergh kommer till insikt	38
Bildkällor - vem som tog vad, men inte varför	39
Tillträdande Brr Styrelsen presenteras	39
Pratbubblan - förra numrets vinnande bidrag presenteras	39
Artur och kient samt ynkligt - saker att kontempera över	40
Under suptallen - JT berättar glatt alla pinsamma detaljer	41
Br ÖH:s reflexioner - Br Fredrik Johansson yttrar sig	42
Bildkollage - visst var det bättre förr. Eller?	43
Stormotskallelse - Jamtar gör saker tillsammans	44

Jamtlands Tidning

Tidskrift utgiven av: Student- och Hembygdsföreningen **Jamtamot**

Redaktör I och Ansvarig utgivare: Tomas Persson (tel. 018-259789). **Grafisk form:** Markus Hed/Tomas Persson. **Redaktör II och korrekturförman:** Markus Hed (018-121055). **Scanning/Bildbearbetning:** Tomas Persson. **Prenumerationer:** Lars-Göran Larsson (tel. 018-551539). **Annonsering:** Kontakta Br Red. **Postgiro:** 183606-3. **Foto:** Tomas Persson, tillhörande JT:s bildarkiv (om ej annat anges, se sid 39). **Webadress:** www.jamtamot.org **Adress:** Jamtlands tidning c/o Norrlands nation, Box 612, 751 25 Upsala. **Upplaga:** 400 exemplar.

Student- och Hembygdsföreningen

Jamtamot

Adress

c/o Norrlands nation
Västra Ågatan 14
Box 612, 751 25 Upsala

E-post & Hemsida

Red: tomasrally@hotmail.com
www.jamtamot.org

Postgiro

18 36 06-3 Jamtlands Tidning

Styrelsen 2001-2002

Br Fredrik Johansson, Ås

Överhövding, ÖH (50 59 60)

Br Gunnar Albemark, Texas (Stan)

Hövding, H (46 47 14)

Br Daniel Carlsson-Mård, Avesta

Gode, Go (073 - 626 54 13)

Br Gustav Jernberg, Ås

Skrivare, Skr (070 - 589 63 58)

Br Dan Eriksson, Trusta (Rödön)

Fogde, Fo (14 15 42)

Br Erik Nord, Klumpen (Gåxsjö)

Gillevärd primus, GvP (070 - 344 88 51)

Br Anders Lagercrantz,

Ulvkälla (Sveg)

Gillevärd secundus, GvS (070 - 550 82 11)

Br Mattias Marsh, Frösön

Sjuman, 7-m (50 82 48)

Br Ole Nilsson, Mörsil

Lekare, Le (070 - 583 29 72)

Br Andreas Lundström,

Häste (Rödön)

Munskänk, Msk (50 98 42)

Br Tomas Persson, Ulvkälla (Sveg)

t.f. Redaktör, Red (25 97 89)

Br Markus Hed, Krokomb

t.f. (Nät)Redaktör, Red (12 10 55)

Ledare

A HÅ BÄSTE BR! ÄN EN GÅNG, när du som minst anade det, dyker den upp, JT:n och ligger på bordet framför dig fylld av allsköns artiklar. Detta nummer är dock lite speciellt, emedan det är vad som bäst torde kunna beskrivas såsom ett piratnummer...

Det hela tar sin början i vad man skulle kunna kalla gravt galopperande inkompetens i Jamtamots valberedning. (Hur är det bästa Br, sitter du måhända med där själv? Bäst att du går på Mot och kontrollerar saken!) De mera köttsligt intiktade Brr såg till att välja Msk, två Gv utan en tanke på den andliga spis som endast en Red kan ge. Därför har nu redaktörsposten varit vakant under såväl Br Forsströms

helt plötsligt visade handlingskraft och valde Br Nilsson till Red blev vi helt enkelt tvugna att höja tempot för att hinna få ut denna vår sista JT för att inte behöva lämna över en halvfärdig tidning som vi bestämt innehåll och utseende på till den nye Br Red. (Därmed inte sagt att vi inte kommer att lägga oss i arbetet och utformningen av nästa JT...)

Hur har då arbetet gått till? Rollfördelningen har varit klar, en mer stressad terrierliknande Br Red har kompletterats av en mer lugn och kontemplativ millimeterprecisionerande Br Red som inte tillät varken stora förändringar eller tidiga mornar. Vem av oss som tog vilken roll får ni själva räkna ut.

En glädjande sak är att Brr har medelst inbetalningsavierna sett till att JT kan fortleva i detta tjockare format.

utgivet fanns 541,44 kr kvar på kontot. Då hade ändå upplagestorleken sänkts från 450 ex till 300 ex och sidorna med dekorfärg minskats med 40%, (men då hade även sidantalet utökats betydligt). Så till den koleriske Styrelsebr em som under ett av sina sedvanliga koleriska anfall anklagade en av Red för att säkert smussla undan JT:s pengar kan man bara svara, vilka pengar? (Alla Brr Red är för övrigt numera granskade av Jamtamots granskare och inga anmärkningar funna, så du behöver inte vara orolig över att dina pengar landar i orätta händer. Jfr. Enron)

I detta nummer är sidantalet minskat med 8 sidor jämfört med det föregående numret men i övrigt är det lika som föregående. Detta gör att, förutsatt att ni Brr fortsätter att betala generöst, har möjligheter att fortsätta

ge ut en tjock tidning som inte är nedludad med reklam och som ändå kan stoltsera med färgbilder.

Så Bäste Br, betala vad du tycker att den är värd och gärna lite till! Betänk skalden Frödings ord:

Give de icke full valuta för sitt pris, vill jag be allmänheten förlåta mig det och tänka att jag kan komma att skriva något, vars valuta är större än dess pris, och på så vis kan debet och kredit ändå komma att gå ihop.

Bilder på oss finns redan i denna JT, så vi låter Br Stj PM och Br Widegren illustrera denna, vår sista JT, med sin illustration av "Den sista färden".

som Br Johanssons tid som ÖH. Redaktörssysslorna som fotografering, bokföring samt arbetet med att hålla Brr informerade om vad som timade vid senaste Motet via hemsidan har skötts av oss två Brr Red emeriti i väntan på en ny Br Red. Ganska tidigt föddes tanken på att ge ut en pirat - JT. Planerna var att sur-prisa Brr å Stormotet med en färsk JT. Emedan Brr

Enbart tryck och porto kostade för förra numret 67 kr/tidning, sedan tillkom alla kringkostnader... Tack vare generösa Brr gick det i land även denna gång. Man kan dock inte kalla JT för en särskilt rik tidning. Det trillar in en slant då och då och sedan sker två stora uttag, ett för porto och ett för tryck och sedan är kontot tomt. Efter att föregående nummer var

Fast han var ju vansinnig.

Nu tackar vi för oss och hoppas att det äldre gardet släpper till två platser i de bakre soffraderna på Julmot. Härmed får de yngre förmågorna (läs: Ole Nilsson snart 30 år) ta vid.

/Brr Red emeriti
Tomas Persson & Markus Hed

Jamsk matematik

- kommentarer och tillägg till artikeln i JT 1/2000

MIN ARTIKEL OM JAMSK matematik i JT nr 1/2000 om hur det mest ursprungliga räknesättet i Europa levat kvar i Jamtland ända in i modern tid, har föranlett en hel del kommentarer. Därför tänkte jag passa på att komplettera den något.

**Av Br Tomas "Rally" Persson
Invalid 1994**

I artikeln angav jag att baskerna är till 33 % Rh-negativa, medan övriga européer endast har 10-12 %. Br Johan Bjerner vid *Det Norske Radium hospital* har tillsänt mig siffrorna för Norges befolkning, som då naturligtvis motsvarar siffrorna i Jamtland.

"...vilket styrker teorin om ett visst släktskap med baskerna."

Br Bjerner berättar att 15,07 % är Rh-negativa, sålunda mycket högre andel än övriga européer vilket styrker teorin om ett visst släktskap med baskerna.

Tidningen *Dagens Nyheter* som ofta presenterar aktuella nyheter ligger dock långt efter JT, i alla fall i den här frågan. Den 19:e Nov 2000 införde DN nämligen en artikel med den något missvisande titeln "Samer tidiga européer". I artikeln redogörs för den mest omfattande mitokondrie-DNA undersökningen hittills (4000 personer i Europa/Asien). Jag kallar titeln för missvisande (vilket artikelförfattaren höll

med om) eftersom denna undersökning studerat gener från människor i södra Norge i allmänhet

och inte inriktat sig på samiska gener. Man kan dock säga så mycket att både skandinaver och samer har mycket av det tidiga paleolitiska DNA:t, men det behövs mer undersökningar om skillnader/likheter innan man börjar dra stora slutsatser. Undersökningen visar i alla fall att 86 % av Europas befolkning kom till Europa redan under jägarstenåldern. 6 % av dessa kom i första vågen och var dessutom troligen de som bildade Aurignac-kulturen (skaparna av grottkonsten i sydvästra Europa) enligt en annan undersökning av manliga Y-kromosomer.

Den andra vågen, resterande 80 %, var ett jägarfolk som invandrade till Europa för 35 000-20 000 år sedan.

Den tredje vågen, av jordbrukande människor, står för blygsamma 10 %. Denna tredje våg hålls av en del forskare som den befolkningsgrupp som införde "indo-europeiskan" eftersom kulturskiftet mellan jägare/samlare och jordbrukarsamhället var tillräckligt stort för att motivera ett språkbyte. De flesta anser dock att det var den andra vågen som införde "indoeuropeiskan" (och därmed även tio-räkningen).

De resterande 4 % i Europa är ättlingar till senare invandrare till Europa.

Detta ovan nämnda ger faktiskt bara mer detaljer till, och stöd för teorin att 20-räknande ureuropéer satt tillsammans i grottor i södra Europa. När inlandsisen smälte blev några 20-räknare kvar i södra Europa, framför allt i Baskien, medan andra följde isens smältning upp mot Skandinavien. Teorins förlängning, att 20-räkningen som nyttjades i Europa är samma som den i Sibirien och Nord/Sydamerika har dock inte fått internationellt stöd.

Än.

Artikelförfattaren med dubbla redaktörsband.

KALENDARIUM

OKTOBER

11:E SAMARRSEXA

Belöningen för de som arbetade!

**12-19 NATIONENS
NORRLANDSVECKA**

13:E STÄDDAG

16:E JÄMTLANDSDAG

En dag på Norrlands nation arrangerad av oss, HJ samt JH.

19:E JUBILEUMSBAL

NOVEMBER

1:A HELGAMÄSSMOT

Halvhemlig gäst föreläser om halvhemliga saker, besök vid professor Zetterströms grav och allt annat som hör till och lite till...

10:E STÄDDAG

15:E FÖRENINGSKVÄLL

Jamtamot dominerar med bisarra utstyrlar och stark Söderkvist. Dessutom sista dagen att nominera någon till Jamtamots Hederspris!

16:E HÖSTFEST

24:E HJ-ORVAR

28:E STÄDSEXA

DECEMBER

KÖRSMAK

Den fyrstämiga Jamtamotkören sjunger upp, med sill och snaps. Fråga Br Lek om lokal och datum!

7:E JULMOT

Heitvasskask, magnifint julbord, luciatåg, nachspiel och allt annat som hör till. Kommer måhända även årets brandtal att inramas av löpande nakna människor av allehanda kön?

JULKAMMARKVÄLL

Några dagar efter Julmotet. Julbordsrester och Jamtamots patentglögg!

GLÖM INTE!

JAMTAMOTS 500:E MOT

TILLIKA STORMOT

den 22 mars 2003 i G:a salen.

Därtill kommer kammarkvällar, spontana sittningar, med mera. För närmare detaljer som lokaler och tider, läs terminskallelsen, läs på Bralstele (www.jamtamot.org) eller för den allmänt illitterate, ring ÖH och fråga. Han har telefonjour dygnet runt.

Sprängfyllda fakta om salutkanonen

JAMTAMOT HAR VID ETT ANTAL TIDIGARE TILLFÄLLEN, enkannerligen i samband med Stormot, celebrerat aktuell tilldragelse med salut från inhyrd salutkanon. Senast det begav sig var vid Stormotet 1995. Föreningen nödgades då, förutom kanon, stå ut med lagom fyndiga kvickheter från medföljande, utomstående pjäskötare.

**Av Br Stj Stefan Halvarsson
Invald 1970**

Härav drogs slutsatsen att förvisso egna kanoniärer vore att föredra, vilket tidigare förekommit i form av Brr Stj:na Larsson-Graff och Björck, och trivsammast vore tvivelsutan även med ett eget innehav av en för ändamålet lämplig pjäs. Försök gjordes också - förmedelst inomrikes-korrespondenskommittén - att under 1900-talets sista decennium införskaffa en dylik, exempelvis i form av en bättre begagnad haubits. Utväxlingen av notes m.m. med *Bofors* och *Försvarmakten* ledde dock inte till önskat resultat. Men allt har sin tid och den som väntar på något gott...

Br:na Johansson och Smith visar stolt upp råämnena till Jamtamots nya kanoner.

I mars 2000 skulle en jubileumsgasque för på 1970-talet å nationen verksamma funktionärer äga rum. Samma lördag e.m. infann sig ett antal Brr å Norrlands nation för att inta lördagskaffe, bl.a. deltog häri Br Stj Thomas Nilsson (nedan kallad dr Nirsa). Han avslöjade att han å en antikvitetsbutik besett en salutkanon av exakt lämplig storlek och modell. Den borde självfallet införskaffas för Jamtamots räkning.

Problemet var emellertid priset, 1.500 kr, vilket föreningen - med hänsyn till alla expenser inför det en vecka senare infallande Stormotet (Jamtamots 85-årsjubileum) - förmodades inte kunna bestrida.

Detta löstes genom att en i all hast tillsatt, inofficiell salutkanonanskaffningskommitté genomförde en tiggerirunda under jubileumsgaskan, varest givmilt generösa Brr Stj och andra välsituerade Brr donerade varsin hundralapp.

"...rökutvecklingen var pyrostatiskt pregnant."

Genom dessa och även seder tillkomna penningdonationer stod den informella kommittén i slutändan, i god tid innan Stormotet, med 2.600 kr i tillgångar. Det räckte till kanonen och lämnade även 1.100 kr i överskott. När väl pjäsen införskaffats via dr Nirsa, gällde det att provskjuta densamma. Så skedde en afton innan Stormotet. Experimenten ägde rum - med deltagande av dr Nirsa, Br Sjödin och undertecknad - utanför dr Nirsas bostad å S:t Johannesgatan i Upsala, längst ned mot ån. Dr Nirsa hade

skaffat billiga smällare, från vilka stubintråd togs. Han hade även - såsom varande kunnig kemist - ihopblandat en försvarlig mängd krut. Svårigheten var dock att proportioneringsvis avgöra mängden krut för att uppnå erforderlig språngeffekt.

Empiriskt tillgick det hela sålunda: en första laddning avfyrades, men small inte särdeles. Den andra omgången var kraftigare, med större krutmängd; nu dånade pjäsen

och efterlämnade någon rök. Tredje laddningen, avfyrad i Fyrisåns längdriktning, var den kraftigaste och preparerad med diverse grus och skarpa stenar. Nu dundrade det utav helsicke; pjäsen rekylade gott och väl en halvmeter, dånat var betydande och rökutvecklingen var pyrostatiskt pregnant. Lukten av förbränt krut smorde våra lungblåsar med väldoft. Vi var nöjda med försöken.

Br Stj Thomas ETC Nilsson och Br Torhald Eriksson tänder luntan i Gamla salen under detsistlidna Stormotet.

“...avbrassande av ett antal saluter, såväl å nationens balcon som inomhus.”

Tilläggas kan, att följande Brr donerade likvida medel: Karl-Gustaf Edung, Stefan Halvarsson, Per Hårstam, Herman Högstorp, Anders Johannisson, Fredrik Johansson, Lars-Göran Larsson, Ulf Lindberg, Sture Nilsson, Thomas Nilsson, Per Nygren, Lennart Nyman, Mats Persson,

Tomas Persson, Sven-Erik Pistol, Håkan Sandler, Staffan Sandler, Stellan Sandler, Andreas Sjödin, Nils Sjölander, Örjan Staaf, Åke Strömberg, Per Såthe, Per Söderström och Grels Zakrisson.

Som framgår av förteckningen, domineras den kraftigt av de på sjuttioalet verksamma, vadan dessa i hög grad genom sin insats bidrog till donationen; att förglömma är dock inte inslaget av något yngre Brr:s monetära bidrag. Härigenom torde visas att även för framtida jubileer och till andra tillfällen en god donationsvilja förefinnes bland Brr:na!

“...exempelvis i form av en bättre begagnad haubits.”

Tingesten presenterades sedermera som en prima surpris på Stormotet, med avbrassande av ett antal saluter, såväl å nationens balcon som inomhus. Det påstås att viss takrappling fick sig en omgång och att vissa Brr - exempelvis Br Stj Blåtand - erhöill örstupp, som förmodligen siter i än i dag. Av överskottet från insamlingen instiftades en krutfond för kommande bruk. Det återstår dock att utarbeta statuter för kanonens begagnande, vilket kan bli en tjänlig uppgift för en kommitté framdeles. Denna grannlaga, men hedervärda uppgift kommer föreningen givetvis att klara med glans!

Betala för JT och förbli prenumerant!

Jamtamots korsord

- av Br Tomas “Rally” Persson

Då en stor del av JT:s läsekrets (läs: Br Stj Halvar) länge efterlyst ett korsord ser redaktionen ingen annan väg än att tillmötesgå detta önskemål.

För ett framgångsrikt ordkryssande krävs inte bara kunskaper om Jamtamot och hembygden utan även kunskaper i vitt skilda ämnen.

Fina priser utlovas! Först öppnade lösning vinner pris, så gör även den först öppnade korrekta lösningen.

Skicka in den korrekta lösningen till redaktionen:

**Jamtlands Tidning
c/o Norrlands nation
Västra Ågatan 14
Box 612
751 25 Upsala**

Glöm inte att märka kuvertet:

“Hed och Rally är bra redaktörer”.

J	K	R	2A	OL	OL	1Y	STARSCH- STYSSA HASTGANG	FUTIFORAL	BYGGS STUGA OFTA AV STALLE	LOKALT NOJES- STALLE	ISTF HANDÖL	FRÄMLAR SMÅKLIG SPRIT	PUNCH FÄRG	JÄSTSORT SER DR. ALBAN OFTA	LANGOD MATT
A	O	PETER DAHLIN	CYKLISK STYREL- SELON	SOMLIG MOTBE- SÖKARE	DALIG DISKETT GAMMAL BY	EN GLJD OH ÄR OFTA EN...	ME PE L	TILL KALKON	EN NÄRA STÄJERNA INNAN MED. DR.	I VAR JÄMSK KÄLLARE	NORSK KUNG		MIL-TITEL VILLE VI KÖPA	TÄNK- STÄLLE SNÅLA	
M	R	MOTSATS TILL PÅ		PRESENS AV VAR				KOMPETENT REDAKTÖR	VILL MAN GÄRNA EN EFFEKT						KAN MAN ÅKA
T	S	DANSKT TILL PÅ OCH		EFTER PÅS				BY & ÖH							TRÄSK
A	O	AKERI I SVEG		YAMAHA 50 CC				BEGÄRS AV NÖTTER							
M	R	FRANSK POLITIKER						SVART HAL							
O	D														
Ts	DANSKVAL VARG														
TUGG- DROG				FINNS BARA I FANTASIN											
HEMBYGGS- FÖRENING				BESÖKS EF- TER BEHOV ÅLSKATTS-											
CENTRAL- ORT		AD VAR DET HALVAR... EJ PÅ		PÅ FREDAG						STOPP- LJUS				TILL VISS UNIFORM	RODD EKONOMI
										HYFSAD TIDNING			PELLEAS HJÄRNA	SÄG STÄR- CHNI OFTA	
										USLARE TIDNING		SÄGER STUDSARN			
										ROANDE					
ÄR VINT- ERGATAN		BRA TIDNING	KAN MJÖLK	STOR SJÖ					FISK	MANNA- MOT FÄRG		BÖR MAN PÅ ÅSRVA			

Jamtamots Hederspristagare 2000

Br Per Stjernström

”För hans mångåriga företagargärning i sann, jamtsk, anda”

Student- och hembygdsföreningen Jamtamot vid Norrlands Nation i Uppsala utdelade sitt 28:e Hederspris till Per Stjernström, Sikås, med följande motivering:

För hans mångåriga företagargärning i sann, jamtsk, anda.

Jamtamots Hederspris har utdelats i drygt 25 år, men bara en ur näringslivet har hittills belönats. Det var legenden Sven-Persa som fick priset 1984. Det är därför tid att åter utnämna en riktig jamt, som med kreativitet och framåtanda skapat plattformar för andra jamtar att bo och arbeta i hembygden. Per Stjernström har skapat sitt trävaruföretag Camfore AB (kamfor = plånbok på jamska), som nu är en stor koncern med många anställda. Till det kan läggas Stjernströms kulturintresse, som han manifesterat genom att skapa en kulturfond till stöd för unga jamtar. Exempelvis har han inköpt ett antal utmärkta fioler, till ett värde av 2-300.000 kr styck, som utlånas till lovande jamtar som studerar vid musikakademier för att de ska kunna förkovra sig genom att ha bra instrument. Självt är Per Stjernström en utmärkt fiolspelarare inom folkmusiken. Kulturfonden utdelar även stipendier till inom andra kulturområden verksamma jamtar.

Per Stjernström mottog Hederspriset, bestående av ett diplom och en handsmidd kopia av Storsjödjursaxen, tillverkad av KG Lindblad i Rätan, vid Jamtamots 85 års Jubileumsmot, tillika Stormot, den 26 februari 2000, å Norrlands Nation i Uppsala. I samband med prisutdelningen fick Brr:na även tillfälle att höra Stjernström traktera sin fiol, något som var mycket uppskattat. Per Stjernström blev även invald i Jamtamot under kvällen.

Per Stjernström berättade för Brr hur han en gång som riksdagsledamot var med i ett projekt för att få företag att etablera sig i glesbygden. Efter en tids arbete insåg han dock (något förenklat Reds. anm.) att det antingen var fråga om lycksökare som ville ha bidrag eller också var det fråga om projekt som var dödsdömda från början. Han fann därför ingen annan lösning än att själv åka hem och starta ett företag och på det sättet kom *Camfore AB* till. Han ville därför uppmana studenterna från hembygden att, även om vi inte flyttar hem direkt efter vår examen, utnyttjar vår kompetens och låter den komma Jamtland och Herjeådalen till godo.

Cineastiskt memorial daterat anno dazumal¹

SÖNDAGEN DEN 14 JANUARI 2001 FÖREKOM I EN DEN svenska fjärrsynens nyhetskanaler ett inslag av högeligen intressant och glädjande karaktär. Det handlade om att det i Hackås bildats en filmförening, som å söndagarna tagit för bruk att i form av frukostklubb förevisa film, vilket tydligen blivit ett populärt inslag i bygdens kulturliv.

Av Br Stj Stefan Halvarsson Invald 1970

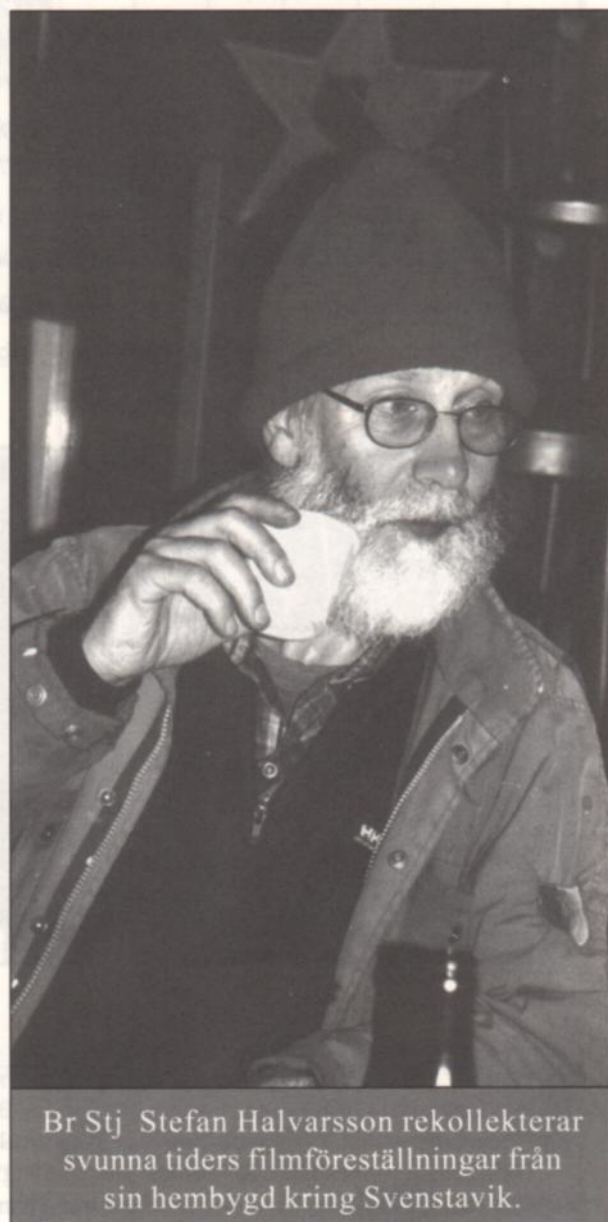
Reportaget fick mig att tänka på de filmförevisningar som förekom några mil söder om Hackås, vid Storsjöns sydände, i Svenstavik, Bergs socken, för sådär en fyrtio år sedan (och drygt det, förresten). I min hemby Lillhallen fanns det ingen biograf då, och det har inte heller sedermera existerat någon sådan. Det enda ställe i byn där någon gång spelfilm kan tänkas ha förevisats är den gamla byskolan, belägen å den av Bergs skoldistrikt år 1893 för 200 kr inköpta tomten (Lillhallen 1:39), i öster brant stupande ned mot Svenstaån (f.d. Bergsviksån). Här bedrevs Svensta folkskola till 1939 och övrig undervisning, bl.a. i skogsbruk, till in på 1950-talet. Här kan film kan ha förekommit, i all enkelhet.

Från min egen folkskoletid, som förevor å det i Galhammar, granne med dåvarande bensinstationen *Esso*, befintliga gröna skolhuset av trä, erinrar jag mig att det understundom förekom så kallad skolfilm. Det var för all del inte särdeles kringt, men det kunde i vart fall bli något tillfälle per termin. Något klarare minne av vad som därvid förevisades har jag numera inte; antagligen kunde det röra sig om moraliskt och i sedelärande syfte uppbyggliga filmer, måhända med stundom något inslag av religiöst klartänkeri; vad vet jag?

När jag sedermera hamnade å högstadiet - nu är jag inne på 1960-talet och den efter folkskolans avskaffande införda grundskolan - ägde skolfilmsförevisningarna rum å Logen 462, Sjöblommans IOGT-lokal i Bergsviken. För mitt inre framstår än i dag klart minnet av i synnerhet en film i det sammanhanget, nämligen vildavästernfilmen *Sheriffen*, eller *Klockan 12.00* som den i exakt översättning från angelsaxiskan rätteligen borde heta, med Gary Cooper och Grace Kelly. Jag har sett den ett par gånger därefter, och det är en svartvit film som enligt mitt förmenande står sig gott än i dag.

Eljest var det länge matinéerna på söndagarna som gällde. Det var inga särdeles expenskrävande tillställningar dåförtiden; entrén kan ha gått loss på en krona, en och tjugofem, en och femtio eller något ditåt. Även med dåtida

mått var det ett billigt nöje, så juniorerna - som utgjorde huvuddelen av cineasterna - hade råd att frekventera föreställningarna. Sedermera, med något tilltagande ålder, men förvisso i god tid innan uppnådda 15 år, blev det till att besöka en och annan barnförbjuden film. Att därvid försöka göra sig till och i ett eller annat avseende framstå som äldre än man de facto var, gjorde varken till eller från. Biljettförsäljaren - vanligen en något medelålders rejälare karl, alltid från orten - kände sina pappenheimare, och

Br Stj Stefan Halvarsson rekollekterar svunna tiders filmföreställningar från sin hembygd kring Svenstavik.

gjorde ändå aldrig några svårigheter vid insläppen, mån som han och förmodligen arrangören var om intäkternas förmerande.

¹SAOL: Anno dazumal = Från gamla och lite löjliga dar. (Reds anm.)

Men åter till matinéerna. Repertoiren var (vid viss eftertanke nu ett antal år senare) av skäligen enahanda slag. Den utgjordes huvudsakligen av 91:an, Lilla Fridolf (med bl.a. Douglas Håge, Hjärdis Pettersson, Lars Ekborg och Gunwer Bergkvist i bärande roller), och diverse filmer med Nils Poppe. Bland övriga jag särskilt erinrar mig förekom ett antal aktstycken med Gösta Bernhard och Stig Järrel, den senare i rollen som Enslingen på Johannesskäret, tittande ut ur någon halvobskyr jordkula. Jag har till dags dato inte återsett något av dessa verk, av vilka jag då begrep föga, och förmodligen i dag skulle begripa än mindre. Annars var den verkliga klassikern då och långt in på 1960-talet givetvis Åsa-Nisse, med John Elfström (*Tillika Br! Reds. anm.*), Artur Rollén, Gustav Lövsås m.fl. Den karaktäristik av banal buskis förståsigpåarna etiketterat exempelvis Åsa-Nisse med, är i mitt tycke högst orättvis. Jag uppskattade filmerna.

“Sedermera, med något tilltagande ålder, men förvisso i god tid innan uppnådda 15 år, blev det till att besöka en och annan barnförbjuden film”.

Förutom IOGT-lokalen i Bergsviken, gavs matinéföreställningar även å bygdegården i Rörön (numera en drygt femtio år gammal inrättning). För mitt vidkommande gick det avståndsmässigt ungefär på ett ut att spatsera iväg norrut till stationssamhället Svenstavik och logelokalerna IOGT eller söderut till Rörön, och utbudet av pilsnerfilmer var i stort sett detsamma, liksom prissättningen. Jag frekventerade således av och till båda ställena. På tal härom må för den värderade läsaren omnämnas en synnerlig episod.

“...tämligen omgående nedsjönk hans haka med tillhörande huvud mot bröstet, och omsider begynte hans dittills ohörbara andhämtning övergå till ett auditivt stadium...”

Den tilldrog sig å meranämnde kinotempelbyggnaden IOGT. Vilken film som för tillfället gavs har fallit mig ur minnet, och är av underordnad betydelse. Den var dock välbesökt, med, efter vanligheten, en hopar ungar och ynglingar på de främsta två å tre bänkraderna; följde därefter, framifrån och bakåt räknat, ungdomarna, och slutligen den mogna ungdomen (den sistnämnda dock inte särdeles talrikt representerad). Å de främsta bänkraderna förevar i god tid före filmens begynnelse, bland därvarande ynglingar, i sammanhanget högst sedvanliga aktiviteter och väsen, såsom kringkastande av kolapapper (kolakonfektyren betingade vid denna tid ett styckepris av ett, två eller fem öre), utdelande av en och annan knuff och skuff, diverse tjuvnyp m.fl. dylika övningar. Kort sagt: trivseln och gamman var sig lik och god, allt innan och under reklamen. Filmen var just i faggorna att ta sin början, och söndagsklockan var således i det närmaste ett e.m., då i

lokalen inträdde en bland socknens invånare - inkluderande de yngre - icke okänd man, iförd bl.a. den städse begagnade kavajen och den fullt ut lika obligatoriska, grå hatten. Vem var han? Det framgår inte av denna epistel; han kan kallas Nescionom, men benämnas fortsättningsvis blott "NN".

“Hans dormitiva yttringar...”

Av någon anledning var ett säte, beläget nästan på mitten, bland främsta bänkradens barnmaskara, ledigt; efter något vinglande, som bland dessa den yngre generationens företrädare kom viss munterhet åstad, letade han sig fram till just den platsen, där han i godan ro slog sig ned. Jag noterade detta mycket väl, eftersom jag satt på andra raden, omedelbart snett till höger bakom NN. Alltnog, filmen vidtog. NN var förmodligen något trött, ty tämligen omgående nedsjönk hans haka med tillhörande huvud mot bröstet, och omsider begynte hans dittills ohörbara andhämtning övergå till ett auditivt stadium, i form av så kallade timmerstockar, vilkas dragande inledningsvis var något sporadiska, för att därefter bli alltmer rytmiskt återkommande, avbrutna blott av enstaka interludier.

“...förmiddagens frukost eller annan skaffning nu i något transformerad form medelst uppkastning ändrade destination.”

Så fortfor det hela någon stund. Hans dormitiva yttringar var i och för sig inte alltför störande, utan utgjorde snarast ett gott och roande ackompanjement till de svartvita rörliga bildernas övriga ljudillustrationer. Helt oförhappandes vaknade emellertid NN till liv.

Timmerstockarna upphörde. I stället lutade han sig, alltjämt sittande, något framåt, och förmärktes vissa ryckningar i överkroppen av närmast spasmisk natur. Han tog även av sig hatten, vilken han inte lade ifrån sig, utan höll intill ansiktet, i nära nog horisontellt läge. Omgående hördes så vissa hulkande ljud, som upprepades ett antal gånger. Vad som inträffade var helt enkelt att NN uppenbarligen inte mätte bra - om han fått för mycket till bästa eller av vad orsak må vara osagt - resulterande i att förmiddagens frukost eller annan skaffning nu i något transformerad form medelst uppkastning ändrade destination. Men han skötte det hela diskret, ty innehållet hamnade i hatten. Därefter återtog NN sin tidigare position och återgick till Morfei armar. Hatten blev liggande, med hattkullen ned, i hans knän. När filmen omsider slutade, lyset tändes, och allmän rörelse uppstod, vaknade NN. Synbarligen abrupt väckt och yrvaken, reste han sig, påsatte sig hatten, och förfogade sig peu om peu ut ur lokalen, allt under ungdomarnas stora förundran, ja, rentav jubel; ur hatten, nedför hans ansikte och kavajen rann nämligen de högst synbara resterna av ovan angivna skaffningsintag. - Mitt anonymiserande av NN (frid över hans minne) kan, som man förstår av detta, äga sitt fog. Min aktning för honom kvarstår i alla händelser.

Hackås filmförening är att önska lycka till med sin verksamhet. Det är bara att hoppas att man där under någon pågående filmförevisning besparas någon liknande upplevelse, och att intagen frukost behålles på avsedd plats...

Kung Chulalongkorns resa till Jamtland

-eller orsaken till att det står en pagod i Utanede

Del 2 (av 3): Resan till Jamtland

PA KVÄLLEN DEN 16 JULI GLED det eleganta fartyget in mot Härnösand. Kungen valde dock, till härnösandsbornas besvikelse, att inte stiga i land. Tur var kanske det, för då Siam var en stor importör av svenska skogsprodukter hade till och med tidningarna känt sig tvingade att utbilda stadens invånare i vett och etikett.

Av Härja-Jämts Sara Nordström

Träffade de på kungen uppmanades de att *"för handelns bästa inte vara påflugna utan lugnt och sedesamt stiga åt sidan ty det gäller att icke förtörna majestätet"*.

Nu slapp Härnösandsborna alltså äventyra den svenska träexporten genom dumt och tarvligt uppträdande. Följande dag gjordes en snabb resa längs kusten till Nordingrå och kungen lär vid flertal tillfällen ha beordrat att farten skulle sänkas för att han skulle få tid att beundra landskapet. Tiden var dock knapp och någon landstigning gjordes inte under färden. Det var dock meningen att kyrkoherde Brandell i Nordingrå skulle ha tagit mot kungen. Men när man kom fram fanns där varken välkomstkommitté eller någonting åtgärdat för det celebra besöket. Chulalongkorn lär då ha blivit mycket arg och beordrat kaptenen att man genast skulle återvända till Härnösand. När Brandell senare blev fick frågan om varför han inte mottagit kungen, lär han svarat att detta berodde på att monarken var en sann hedning. (Det är dock mycket tveksamt om Sandell verkligen sade så.)

Kort efter återkomsten till Härnösand fortsatte man färden längs Ångermanälven. Överallt var det människor som ville hylla kungen och hans följe. Vid ett flertal tillfällen hördes saluter från land och vid Sprängviken spelade man det mest högtidliga stycke man kände till: Björneborgarnas marsch.

Det siamesiska foljet var inte sämre de, utan svarade glatt med den italienska nationalhymnen.

Enligt en historia som berättas i Ådalen skall en sjöman vid namn Strømmer, bördig från Nyland, under en promenad i Bangkok ha räddat en liten flicka från att drunkna. Flickan visade sig vara en av Chulalongkorns döttrar (om han visste vilken förtäljer

Dagen efter gav man sig i väg mot Sollefteå. Man lämnade Maha Chakri och steg ombord på Strömkarlen, för resan in mot landet. Med den siamesiska elefantflaggan i topp höll man god fart. Flera år efteråt hissade man, på Strömkarlen, en dag varje sommar, åter denna flagga för att minnas den märkliga dag då man hade äran att föra kungen allt närmare Jamtland.

Härja Jämts Klokstársch, tillika sondotterdotter till banmästaren i Bispgården.

Framme i Sollefteå fick kungen för första gången se ett par flickor i samiska kläder. Detta fann han tydligen mycket exotiskt *"att döma af hans lifliga siamesiska gester"*. Ett antal vagnar väntade dem och de begav sig in mot samhället. Kungen mådde dock inte bra och en del planerade arrangemang fick ställas in. Prinsarna, kungens två äldsta söner (som han hade med drottningen) var dock mer på alerten och hann bland annat besöka ortens badinrättning. De hann även skjuta till måls på en enorm tårta som

inte historien, han lär ha haft ett harem bestående av 36 fruar och 77 barn. Siffrorna varierar dock och barnaskaran har ibland beräknats till ett antal av närmare 150 stycken barn.) Kungen sände bud efter Strømmer och de båda lär ha språkats mycket länge och Chulalongkorn lär ha uttryckt stora förhoppningar om att kunna återvända till Sverige.

Ute vid båten var det ett otroligt oväsen då flertalet orkestrar var där som slogs om att hylla kungen ljudligast samt samtidigt överrösta folkmassan och kungens egna musikkår som nu spelade både den egna nationalsången samt vår kungssång.

konditorn hade lämnat obehagad ett ögonblick. Prinsarna, som uppenbarligen reste med båge och pilar i bagaget, hann åstadkomma stor förödelse innan konditorn hann stoppa dem och fick börja reparera sitt mästerverk. Kvällen ägnades åt kaffe och punschdrickande under livligt samspråk. Siameserna började kasta blommor till de damer som samlats nedanför hotellets balkong. Blommorna plockades där de var talrikast, nämligen ur balkongglädorna. *"Slutligen blef konversationen så liflig att småningom hela hotellets blomsterförråd länsades och kastades för de skönas fötter"*.

Kvällen avslutades.

Måndagen den 19 juli fortsatte man med tåg resan mot Bispgården. Mycket folk hade samlats på stationsområdet för att få en sista chans att se Chulalongkorn. Damera neg artigigt åt kungen, vilken var lika artig och neg tillbaka, någonting som de ytliga och okänsliga sollefteåborna fann otroligt

roande. För detta speciella tillfälle hade naturligtvis ett extra tåg satts in. Detta bestod, förutom loket, av en kunglig vagn, en boggievagn och en salongsvagn. Under den korta tågresan hann Chulalongkorn dricka te tre gånger. Han hade en speciell page med sig vars enda uppgift var

just att servera honom te. När invånarna i sundsvall fick se den lille pagen blev de genast övertygade om att det var kungens favorithustru som klätt ut sig (ännu ett tecken på sundsvallsbons enfaldighet...).

I nästkommande nummer får vi ta del av historien när kung Chulalongkorn når Jamtland.

Paviljongen innan Brr:na intar den natursköna idyllen och börjar provsitta tuk-tuk.

Nya medaljer - en sammanställning av Br Rally

FÖR EN TID SEDAN INSTIFTADES EN Heraldik-kommitté syftande till att se över Jamtamots medaljer och instifta nya om så vare lämpligt. Kommittén bestod av Brr:na undertecknad, Peter Dahlin, Pedro Forsström och Br Stj Stefan Halvarsson.

Å Heimmotet 2000 i Storhaugen presenterades kommitténs arbete och godkändes i sin helhet. Att ett så raskt beslut kunde fattas berodde nog på den två timmars debatt som just avslutats, där en förslagställare hela tiden argumenterade mot sitt eget förslag med den intelligenta motiveringen att någon måste ju vara emot det. Näväl, sådana nötter fanns inte i vår kommitté och här ber jag nu att få presentera de nya medaljer som man kan erövra inom Jamtamot:

GULD-JT-MEDALJEN

(guldplakett med blå-vitt band)
Delas ut till de Brr som skrivit 20 art.

STORMOTSMEDALJEN

(silverplakett med mörkblått band)
Utdelas till de Brr som suttit i styrelsen under den termin som ett Stormot anordnats.

NYMAN-MEDALJEN

(silverplakett med grön-vitt band)
instiftades med anledning av Br Stj Lennart Nymans 50 Mot i rad. Delas ut till de Brr som gått på 50 Mot i Rad.

Övriga medaljer som sedan tidigare funnits inom Jamtamot är:

HALVAR-MEDALJEN 100 Mot.

JOHANNIS-MED. 25 Motprotokoll.

JT-MEDALJEN en dusk artiklar i JT.

JUBEL-MEDALJEN invalid i en dusk-dusk år.

KRÖNIKÖRMEDALJEN en längre (jubileums-) krönika om Jamtamot.

Kommittén arbetar vidare. Här är förslag till två ytterligare:

ARKIV-MEDALJEN

(silverplakett med vitt band)
till de Brr som förtjänstfullt ordnat, hållit reda på eller arkiverat föreningens regalier, inventarier, etc. Ägnat energi åt Jamtamots ansikte utåt i Datormediet eller fört omfattande användbar statistik eller liknande.

HALV-HALVAR-MEDALJEN

(silverplakett med blått band)
Tilldelas de Brr som varit på en dusk-dusk Mot, en summa man kan nå upp till om man går på de flesta Mot under sin studietid samt några till. Belöning för de som går på Mot men som inte bor i Upsala och kan gå på alla Mot.

Vad tycker du om dessa två förslag? Hör av dig till någon i kommittén eller till Brr Styrelsen med dina synpunkter!

Hurusom jag

utövade fysikaliska övningar för att uppnå kondition
- en längre drapa om vådan av överträning

EFTER AVSLUTADE FRIERIPROBATIONERS OLYCKSDIGRA final (varom utförligt skildrats i närmast föregående JT:s "Hurusom jag"-artikel), var en radikal omläggning av taktik av nöden, detta när jag insåg mig vara alltför mager, benig, skinntorr, vek och allmänt klen för att vinna någon framgång i mina andoella lägermålsdrömmar om älgskog hos galanta fruntimmer, vilket inte minst min äventyrliga hjulningserfarenhet av närkontakt med ugriskan utgjort ett belysande exempel på.

Av Br Stj Ando Andersson Invald 1971

Därför vidtog nu en period med ivrigt födoanskaffnings- och kaloriintag, med daglig spis av pitta, flata köttbullar och feta såser, nedsköljt med en och annan maltdryck. Sedan var jag inte längre magerlagd, utan småfet, med en matchvikt på 93 kilo, tjugo kilo över min normala. Härav kom en myckenhet andtäppa och hjärklappning, varför det för mig framstod som klart att en viss viktreduktion vore av nöden.

"...jag insåg mig vara alltför mager, benig, skinntorr, vek och allmänt klen för att vinna någon framgång i mina andoella lägermålsdrömmar..."

Sålunda lämnade jag på hösten 1996 Upsala, och förfogade mig till Frankrike och sedan Långsådalen, varest jag, en dag på den första oktobersnön, företog en skidledes tjuvfiskarsexpedition till Stora Mjölkvattnet. Vid återfärden, som gick över Himmelsraftens stenskravel och efterföljande nedfärd mot Långsådalen, beslöt jag - när föret föreföll gott och skidorna slant med prima bakhalka - att ta genaste vägen nerför fjället, på äkta Ingemar Stenmarks störtloppsmanér. Alltså brakade jag iväg med god fart rakt ner i björkskogen och slyet. Det gick bra ända tills högra skidan oförhappandes skar ned i lössnön och nedfärden tog abrupt slut, med följd att jag fann mig liggande på min snoriga näsa och tjuvfisken utspridd i en halvcirkel framför mig i sällskap med min avslagna hårmössa.

Det visade sig att skidan med högra fotens lapptuss fastnat i en björkrot att desamma var omöjliga att lösgöra; dock lyckades detta efter någon tid, men nu förmådde jag inte stödja mig på foten, som syntes vara bruten. Jag fick

därför krafsa ihop fiskjen, hårmössan och skidorna och sedan krypande fyra om bussom medelst hasning åla mig resterande 3 kilometer hem till stugan i Långsådalen, vilket förfogande tog mig resten av dagen och halva natten. Jag blev kvar i detta tillstånd i fyra dagar i stugan, och lyckades med största nöd, hoppande och studsande på vänster ben med tillhörande plattfot och ovaskade tår hjälpligt förfoga mig en gång per dag mellan stugan och skithuset, tur och retur, och levde jag däremellan på källvatten, snus och kaffe. Slutligen, på femte dagen, dök en av mina oroliga, fromma systrar upp och räddade mig automobilledes därifrån. Foten var dessbättre inte bruten, men väl utomordentligt stukad. Omsider försvann svullnaden, och jag återvände till akademiastaden Upsala.

"...att ta genaste vägen nerför fjället, på äkta Ingemar Stenmarks störtloppsmanér."

Min konvalisans av foteländet ökade tvärtom mitt lekamliga omfång till 94 kilo, vilket tarvade än intensivare motionsexerserande. Därför begynte en hetsig epåk med rytmiskt maggymnastiseserande, ögonböjningar och vadersläppande, morgon, middag och kväll, att icke förglomma ett nitiskt kutande i Stabbys urskog till långt in på småtimmarna, å darsammastädesvarande löparbanors en-, en och en halv-, två-, tvåochenhalf- ävensom trekilometersslingor.

Därvid utrustade jag mig å det furstligaste, samt och synnerligast som jag avlade täta visiter å det faschjonabla inköpsstället *Myrorna*, varest den förnämligaste (och för den delen billigaste) utrustningen stode att uppbringa, exempelvis gymnastikskor av extra prima lumpmodell, årgång 1927, med särdeles nedslitna skosulor; vidare löparkalsonger med fartränder samt nätbrynjor av terryllon.

Jag slog genast till och köpte hela rasket, jämte två par bättre surstrumpor med tillhörande ventilationshål. Med dessa investeringar och sålunda fullskrudad ända från toppen - med hårmössans inneboende lus som sällskap - ned till högra stortåns liktorn, begav jag mig ut i den kalla novembermatten för en stabbyrunda. Jag begynte med enkilometern, tog därpå en- och enok en halvkilometern, för att därefter avsluta med två- och trekilometersrundorna. Men på hemväg, genande från sista löpan tvärs genom bäckmörkret på obanad stig i riktning mot anstalten Rickoberga, blev det tvärt stopp i min framfart. Något högg till i vänstra foten och därmed satt jag obönhörligen fast. Det visade sig att jag trampat rakt på en uppstickande vass enrot, som genomborrat såväl den millimetertunna skosulan som mitt centimeterjocka egna fotskinn, och därefter - likt en påle - banat sig väg genom köttet och

även penetrerat fotens skinnöversida och skotyget. Jag lyckades inte bända av den sega rotjäveln, men väl med en medhavd trampvelosipednyckel fila av densamma efter ett par timmars slit. Dock satt rotstumpen fast i foten och pekade på dess ovansida snett upp som en mindre fallos.

pirumtillstånd trodde var tredjedag jul, utan vare sig skinka eller grisfötter, men med ingrodd kaffesump och förbannat torr snus -, kom händelsevis min förtrogne vän, den kloke och antroposofologiskt lagde livsfilosofen, docenten emeritus Stig Bäck på visit. Han särskådade och särskådade

Br Stj Ando "Blåtand" Andersson höjer glaset trygg i sin förvisning om att Storsjöodjurets fridlysning skall bestå ännu ett år.

Sålunda linkade jag mig omsider tillbaka till mitt lokus vivendi å Studentstaden. Där framletade jag ur mitt rikliga verktygsförråd en större hovtång, varmed jag med ett hastigt snäpp utdrog roten (men ej det onda), i bästa Lennart Hyland-stil, uppåt och snett inåt bakåt, rakt genom foten, så att spån och flagor flög. Därpå vaskade jag den numera dubbla hålfoten med såpa och salubrin och stillade det värsta blodflödet med min sedan ett par månader dagligen begagnade handduk, nyttjad inte minst i avtorkande ändamål för intimhygiens bruk.

Resten av natten låg jag med foten opp i väran, vilket hjälpte föga; den dunkade som en stånghjärnshammare och begynte svälla i omfång. Det blev ingen sömn.

"Dock satt rotstumpen fast i foten och pekade på dess ovansida snett upp som en mindre fallos."

Dagen efter linkade jag, med foten invirad i ytterligare handdukar och snorfanor, allt ambalerat i en plastpåse från Tjuven på Studentvägen, iväg till närmsta aptek. Där införskaffade jag en flaska jod för att rengöra såret. Denna exputation tog större delen av dagen i anspråk. Nästa natt var det samma visa, med obefintlig sömn. Vid uppstigandet dag två efter incidenten hade foten antagit en ballongliknande apparition och skiftade nu i regnbågens alla kulörer. Jag blev liggande mest hela dagen och ännu en sömlös natt. På tredje dagen - som jag nu i något

mitt miserabla tillstånd, till vilket nu vid närmare examination fogades gröna, blåa och röda - föga välaromatiska - utslag och svullnader på armarna, händerna, hakan, örsnibbarna, min isterbuk ävensom i farlig närhet av mina ömt vårdade och välunderhållna hemårjäder. Bäckén förestavade mig därför å det allrasom bestämdades att oförtövat uppsöka en medicus för att erhålla bot och bättring.

"Därvid utrustade jag mig å det furstligaste, samt och synnerligast som jag avlade täta visiter å det faschjonabla inköpsstället Myrorna..."

Långt om länge lyckades jag också samma dags skymning stapplande ankomma till medicinalinrättningen *Muttern* å Rackarbacken. Efter undersökning beordrades jag av tjänsteförrättande medicinman därstädes omedelbar befraktning till stadens akademiska sjukhus. Emellertid hade jag i mitt sinnesförvirrade läge kvarglömt snusasken, varför jag blankt refuserade alla dylika prepositioner.

En längre animerad debatt vidtog. Slutligen knallade dock en parant sjuksköterska iväg till *Folkes livs* och inhandlade för min räkning en hel rulle *Ljunglöfs Ettan* (heder åt en sådan kvinna!). Därefter kom jag mig äntligen till Lasarus inrättningen åstad och erhöll övlig vård, vadan jag dessbättre ännu har såväl foten som livhanken i behåll.

Det är det!

ÖH-Krönikan 99-00

Br Överhaugen, såsom en Ypsa titulerade Br Sjödin, summerar ännu ett framgångsrikt verksamhetsår

ATT SKRIVA EN ÖH-KRÖNIKA I EGENSKAP AV ÖH I Student- och hembygdsföreningen Jamtamot är en uppgift som likt allt annat i ÖH-skapet kan vara så pass svår att allt kan gå fel, i vart fall enligt Brr:na. Att vara "ledare" för kolossen Jamtamot är något man förhoppningsvis har hunnit lära sig när ämbetsperioden är över, men det mest troliga är att man aldrig riktigt lär sig hur, eftersom Jamtamot inte är en sammanslutning som låter sig ledas.

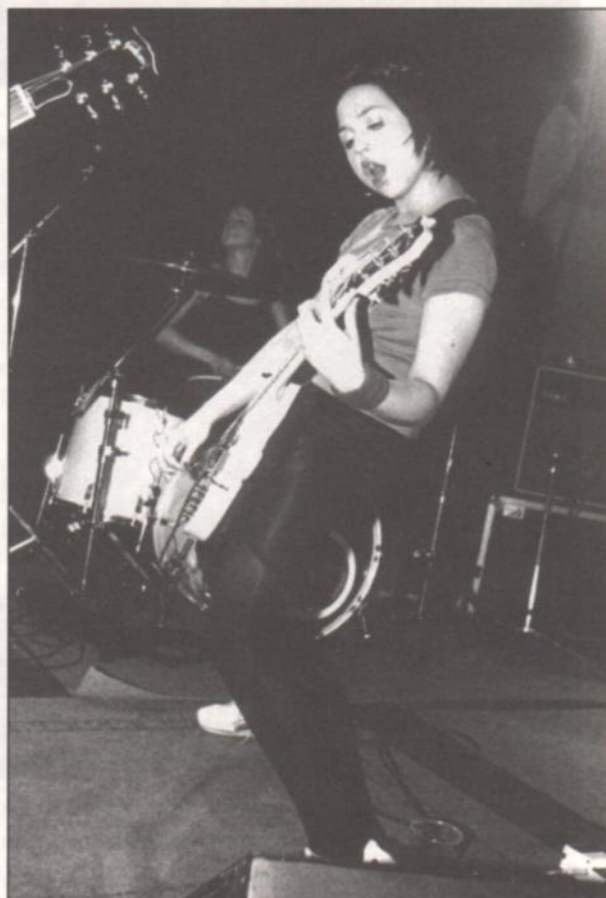
Av Br Andreas Sjödin Invalid 1996

Uttrycket "en Jamt gör som en Jamt vill" är sällan så självförverkligande som inom Jamtamot. Som min företrädare Br Dahlin så klokt kom fram till styrs ett Mot absolut inte av Br ÖH utan av summan av vad samtliga på Motet närvarande Brr:na vill. Att försöka sammanfatta ett år med Jamtamot på några få rader är därför i sig egentligen omöjligt men med den vishet man får efter ett år som Br ÖH, nämligen att det viktigaste är att ha försökt, ger jag mig även på denna uppgift.

Verksamhetsåret 1999/2000

Verksamhetsåret 1999/2000 var inget vanligt år för Jamtamot eftersom det innebar ett 85-års jubileum vilket kom att prägla hela årets verksamhet. Krönikan kommer därför, av naturliga skäl, att behandla jubileumet i relativt omfattande utsträckning men den löpande verksamheten får ändå inte glömmas bort. Verksamhetsåret inleddes hösten 1999 med sedvanlig reccemottagning och därpå följande reccemiddag tillsammans med de underbara damerna i Härja-Jämt. I år var det HJ som stod för huvuddelen av reccarna vilket ansågs både bra och dåligt av Brr:na. Det viktigaste med dessa aktiviteter är dock att få de nya intresserade av föreningslivet som sådant och dessutom utgör det en god rekryteringsbas för personal till höstens stora givenhet, Samarret.

Samarret blev återigen en veritabel publik- och kassasuccé. Från att tidigare år gjort oss kända för att ha stora och etablerade band som exempelvis Soundtrack of our lives valde vi i år att prova något nytt, ett band på väg att slå igenom, nämligen Sahara Hotnights. Det visade sig vara en lyckad investering och människor kom i stora skaror för att festa och trivas på nationen. Efter en lång och hård helg med mycket arbete kunde Jamtamots och HJ:s styrelser med leenden på läpparna vandra hem i Upsalas gryningsljus med vetskapen om att det dröjer ett helt år till nästa gång man måste arbeta 72 timmar i sträck.

Rockorkestern Sahara Hotnights underhöll gästerna vid Samarret 1999.

Millenniomot

Helgen efter Samarret gick årets första Mot, Milleniomot, av stapeln. Goden hade mot förmodan lyckats samla ihop en dubbeldusk Gålbeinskära till mysterierna och det kändes nästan som förr under utfrågningarna. När sedan själva Motet startade fick undertecknad ägna sina sista timmar i min gamla styrelsepost, som Br Skr, med att svettas över att ÖH-klubban var borta. När väl den nya Brr Styrelsen skulle tillträda lättade min ångest avsevärt emedan Br Dahlin med vant handlag drog fram ÖH-klubban ur sin ryggsäck, en boplatss klubb för övrigt haft sedan Heimmotet i juli.

Motet fortskred i sedvanligt marvelöst tempo och gålbeiningarna tilldelades slutuppgifter som inte ens den mest luttrade Br Stj:en skulle vilja redogöra för. Dessutom avfattades ett brev till Tobaksbolaget där Jamtamot framförde allvarlig kritik mot det drastiskt minskade sortimentet av snus hos nämnda bolag. För att sätta kraft bakom orden hotade vi med att sälja ut vårt betydande innehav av aktier i bolaget om inte de borttagna sorterna återinfördes eller att Tobaksbolaget i vart fall tillsammans med oss utvecklade ett Jamtsnus.

(Se sid 33-34 Reds. anm)

Innan nästa Mot hann vi även med en föreningskväll, med temat: *Tintin i Jamtland*, och Brr:na gjorde i vanlig ordning nationen osäker.

Helgamässmot

Höstens andra Mot, tillika Helgamässmot, avhölls i vanlig ordning tillsammans under allhelgonahelgen med en hel del inval av nya Brr och gravvård av professor Zetterströms grav. En hel del spetsfundigheter bjöd naturligtvis förhandlingarna också på. Motet avslutades på småtimmarna å Lycksalighetens ö.

Julmot

Första helgen i december avhölls Julmot. Eftersom en ny gask, Entregasken, hade premiär denna helg var det till en början lokalproblem. Dessa löstes dock i ovanligt gott samarbetsklimat sedan de föreningar som önskade ha en lokal under lördagen beslutade sig för att internt dela upp lokaler efter hur många anmällda det var. Eftersom Jamtamot som vanligt hade fler deltagare än de yngre kustföreningarna fick vi välja lokal först och allt var frid och fröjd.

Samfundet Julbordets Vänner hade i år minskat något i omfång, vilket däremot inte själva julbordet hade gjort. Nej, det dignade under tyngden av det antal rätter som krävs för att ha fler rätter än vad nationen har på sin

Ärtvällingamot

Samma helg avhölls även vårterminens första Mot, Ärtvällingamot. Här var det Brr Gv:arna som utmärkte sig genom att servera neongrön ärtsoppa, även om misstankar väcktes om att det var ogina Styrelsebrr som varit i farten med karamellfärg. Färgen till trots var Brr:na överens om att det var den bästa ärtsoppa de ätit.

I enlighet med den "nya traditionen" var spänningen stor inför Br Stj Nils "PM" Sjölanders insats som tf. pannkaksflamberare i Br Stj Bergvalls frånvaro. De senaste åren har själva flamberingen ofta varit Motets höjdpunkt, även om Br Stj PM nog menar att det är Motets lågvattenmärke, emedan det ena gången brinner väl mycket och andra gånger inte vill brinna alls. De gånger det varit svårt att få fyr på pannkakstårtan skall dock inte på något sätt skyllas Br Stj PM utan har i regel berott på att Br Gv:arna lurats av ogint kvinnfolk i köksregionerna. Årets flambering utföll dock till både Motets och Br Stj PM:s förnöjdhet och Brr:na lät sig väl smaka.

Eftersom vissa platsbyten av nöden tvingats genomföras på Godeposten var inte uppslutningen av gälbeiningarna särdeles stor vid detta Mot, men det var något som kom att repareras under terminens gång.

Idel lyckliga Brr bevistar Stormot 2000 tillika 85-års jubileum. I förgrunden syns Br Stj HP Burman i en klassisk målvaktspose.

Lucegask. Mätta och belåtna kunde Brr:na medelst fackeltåg ta sig upp till Gunillaklockan för glögg och manlig sång av Jamtamotkören. Brr:na fick detta år möjligheten att höra Br Örjan Festin brandtala, något han gjorde så kraftfullt att marken fortfarande gungar uppe vid Gunillaklockan.

Terminen avslutades sedan med en liten glöggkammarkväll innan nationen stängde för jullo och Brr:na återvände till heimbygden för ferier.

Vårterminen startade i ett ursinnigt tempo med festen för Storsjöodjurets fridlysande tillsammans med HJ och JH-länsförening. I år gästades vi även av en delegation från Jamtlands konsulat i Lund vilka trivdes så bra att samtliga ångrade sitt val av studieort vid hemresan till det sydliga landskapet.

Stormot

Slutligen var det dags för den stora dagen, nämligen lördagen den 26 februari och Stormot med anledning av Jamtamots 85-års jubileum. Motet hade föregåtts av flera månaders planering och vid kl 16.00 på eftermiddagen stod Brr Styrelsen redo att ta emot de drygt 100 Brr som anmält sig till Motet. Brr:na möttes av en utställning i gamla husets trapphall där foton och händelser från de senaste åren visades upp. Sedvanlig Heitvasskask avnjöts i inre- och yttre läsrummen innan förhandlingarna kunde ta sin början vid 18 dk. Till Heders-ÖH för Stormotet utsågs Br Stj Anders Lundström som med vant handlag svingade klubban under förhandlingarna som innehöll en rejäl laddning spetsfundigheter.

Jamtamots Hederspris delades även ut under Motet. Årets Hederspristagare var Per Stjernström som tilldelades priset för sin "mångåriga företagargärning i sann jamtsk anda". Stjernström mottog priset, en kopia av Storsjöödjursaxen tillverkad av K-G Lindblad i Rätan samt diplom, och spelade upp några låtar på fiol, till så stort nöje för Brr:na att Per Stjernström även valdes in som Br.

Vidare utsågs fyra nya Brr Stj:ar, nämligen Brr:na Sören Richardsson, Erik Westerlund, Daniel Markstedt samt Pelle Andersson. Jubelmedaljer delades ut till Brr som varit invalda i en dusk-dusk år. För att accentuera dessa utmärkelser och utnämningar brukar Jamtamot anlita kanonjärer som skjuter salut. Det är en lösning som ingen inom föreningen varit nöjd med, så inför Stormotet hade några driftiga Brr köpt in en salutkanon som donerades till Jamtamot. Kanonen invigdes omedelbart genom att salut sköts från nationens balkong. Senare under kvällen sköts det även en del inne i gamla salen, något som nationens 2Q inte var helt förtjust över.

Under den underbara middagen som Brr Gv:arna ordnat höll Br Stj Per-Åke Oldentoft jubileumstal och fjolårets Hederspristagare Br Mikael Rahm underhöll tillsammans med gälbeiningen Martin Pareto. Br Leif Festin kunde även höras trakterande fiolen. Efter middagen vidtog Stormotsauktion under ledning av Br Stj Lennart Nyman och Halvarlotteriet var större än vanligt. Att det är gott gry i 85-åringen märks om inte annat på att Brr:na i snitt konsumerade 0,5 liter alkohol per person. Att stämningen var hög märktes vid presidiet när kvällens Heders-ÖH kände uppgiften sig övermäktig strax efter förrätten och med ett rejält leende i mjugg lämnade över ÖH-klubban till sittande Br ÖH. Motet avslutades av en utarbetad Br ÖH vid 04.30 på söndagsmorgonen.

Jubileumsbankett

Lördagen den 18 mars fick nationen och de övriga föreningarna möjlighet att uppvakta Jamtamot då en jubileumsbankett avhölls med över hundra gäster. De andra föreningarnas presenter hade av någon outgrundlig anledning i regel någon anknytning till alkohol, det kanske har något att göra med att vi under hösten köpte mest alkohol på nationen, förutom Orvars krog och nationens egna fredagar. Det var för övrigt en trend som höll i sig under våren då Jamtamot fick en helt egen pärm med beställningslistor hos barmästaren som var lika tjock som de övriga föreningarnas gemensamma beställningspärm.

HJ bjöd på ett bejublat spex om varför en thailändsk paviljong numera finns i Utanede och från nationen fick vi en akrylmålning föreställande män i röda luvor skjutandes kanon. Ryktet säger att några ur Brr Styrelsen kan skönjas på bilden.

Banketten blev på det stora hela en mycket trevlig tillställning och alla föreningarna hade ordentliga och underfundiga gåvor med sig, kanske allra främst JH som gav oss den livs levande knölvalen Aika. Jag vill passa på att tacka alla som hjälpte till att göra Stormotet och banketten till de fantastiska tillställningar det blev.

Efter dessa aktiviteter kände Brr Styrelsen att det var viktigt att mjuklanda under våren varför inga större arrangemang än Mot och föreningskväll upptog vårt intresse för ett tag.

Valmot

Vid Valmotet tillsattes nästa års styrelse med ett resultat som gör att jag med trygga händer kan lämna över rodet till min efterträdare och den nya styrelsen. Valmotet bjöd även på det för den sittande styrelsen så viktiga momentet: äskande av medel till styrelsesmaken. Även i år lyckades Brr Styrelsen få en furstlig tilldelning som användes upp före valborgshelgen, en belöning vi i alla stycken var värda.

Även i år bjöds det på Jamtpub med Galoppdisko i nya huset på valborgsmässoafton. Brr:na avnjöt kall pilsner i solen och betraktade den hårt arbetande styrelsen samt den berusade pöbeln som försökte dansa till tonerna av "Flata-bitar".

Under maj hann vi med en marvelös föreningskväll tillsammans med JH med tema *Sportspegeln*. Många referat gjordes men de flesta är nog glada över att ingen var dum nog att dokumentera spektaklet med en videokamera.

Sommarmot

Sommarmotet avhölls vid Sten-Sture monumentet och bjöd på både få deltagare och för föreningen viktiga beslut

En väldigt illustrativ bild över ett trassligt verksamhetsår manne?

som kommer att märkas vid kommande Mot. Bland annat fick den segdragna frågan kring hur vi bör placera våra fonder och vilken fondsammansättning som bäst gynnar respektive ändamål sin lösning.

En av verksamhetsårets absolut självklaraste Yngst-kandidater kunde också upplevas, framförallt när Br Yngst å Kammar'n hade gruvliga besvär med att dricka det "starka" rödvin som Br Msk serverade, en överbliven flaska alkoholfritt från Samarret.

-Var kommer grillgallret ifrån?
 -Det fanns ett staket runt ett koloniområde...
 -Tack, det räcker. Jag vill inte veta något mer.

-Grillgallret är ju förzinkat! Vi kan ju bli förgiftade och måste dricka filmjolk!"
 -Håll käften, jävla fysiker!"

Heimmot

Heimmotet avhölls sedan vanligt i juli månad. Måhända blev Brr en aning förvånade när ÖH, i samband med att resan österut påbörjades, presenterade programmet och kunde utlova långa vandringar i sundsvall och övernattningsplats på Alnön hos en ordförande em. från den yngre kustföreningen. Brr insåg dock relativt snart att jag antingen var "sjuk i huvudet" eller luguber och de anslöt sig till det senare alternativet. Motet tog istället sin färd till Döda fallet där vissa Bröder kunder känna igen sig och andra beundra den bedårande utsikten och de historiska händelserna för första gången. En nyhet jämfört med några av de senaste Heimmoterna var att det på Br Stj Nymans begäran fanns möjlighet att äta lunch vid Döda fallet.

Färden fortsatte via spökprästgården i Borgvattnet, via urskogarna kring Mårdsjön, till slutmålet Storhaugen. Motmiddag, förhandlingar och logi var i sedvanlig ordning förlagd till en godtemplarlocal. Där återfanns bland annat en gammal klassisk tombola som jag senare köpte av hembygdsföreningen och donerade till föreningen, främst Halvarlotteriet, vid nästkommande Mot. Ett besök vid Storhögens utsiktstorn gjordes också. Byn, och tornet, är beläget på samma höjd som Åre by, 533 m ö h och i det klara vädret kunde Brr blicka ut över horisonten och skönja kustlandskapen och naturligtvis den jamtska fjällvärlden.

Under söndagen avnjöts våfflor på hembygdsgården och Br Stj Hans Peter "HP" Burman hittade en gammal tramporgel som han kunde underhålla Motet med. Vid återresan till Stan stannade Motet till vid länets sista

avrättningsplats i Högfors. Det som verkade intressera Motet mest var dock varken avrättningsplatsen eller Högfors slott utan huruvida maggotodlingen i Högfors var lönande eller inte, samt naturligtvis ett ständigt sökande efter en kalkugn.

En "nära döden upplevelse" vid Döda fallet.

Avslutningsvis...

Det är med blandade känslor jag ser tillbaka på det år som gått. Vissa stunder har Jamtamot varit det enda jag hunnit med att sköta medan studierna fått stå åt sidan. Det jag fått ut av detta år i form av kamrater och livserfarenheter uppväger dock alla de jobbiga dagar som följer med ämbetet och jag kan inte göra annat än att önska min efterträdare lycka till och uppmana alla som får chansen att engagera sig i en förening till att också göra det.

Styrelsen samlade på Västgötaspången under den traditionella Jägarmästarmarschen.

Till sist några ord om den fantastiska styrelsen som jag fick nöjet att arbeta tillsammans med:

Br H, Peter Dahlin, ständigt närvarande och uppmuntrande, löser allt som verkar olösligt.

Brr Go, Jonas Egervärn (HT), **Michael Blom** (VT), elakt skulle man kunna säga att den förstnämnde arbetade och den sistnämnde gick på styrelsesmak.

Br Skr, Fredrik Johansson, mannen som alltid fick protokollen klara i tid, även om det alltid var på det berömda håret.

Br Fo, Pedro Forsström, den "terrier" som så väl behövdes för att styra upp vår pappershantering, ordnade också ett rejält överskott.

Br Gvp, Mattias Laxvik, mannen som kan ordna en Nobelmiddag för under 30 kr kuvertet. Det säger det mesta.

Br Gvs, Robin Smith, den sprudlande idémakaren som aldrig tycker att något är jobbigt.

Br 7-m, Tomas Oscarsson, som Jesus, alla har hört talas om honom men ingen har sett honom.

Br Msk, Ulf Eriksson, gav oss Hobgoblin på Mot vilket är stort med tanke på ölets etikett.

Br Le, Dan Eriksson, sjöng så det stod härliga till trots omfattande påhopp för både det ena och det andra.

Br Red, Tomas "Rally" Persson, gav ut en rejäl JT och kommer förmodligen de närmaste 20 åren att jaga på Brr att skriva artiklar och att köpa JT närhelst man möter honom.

Tack ska ni ha för ett underbart år! Ma råkes, om int' förr så på Mot!

Missade
DU förra
Motet?!?

STUDENT- OCH HEMBYGDSFÖRENINGEN JAMTAMOT

Rykande nytt

markushed@hotmail.com

Uppdatera
dig på
hemsidan!

Jamtamots Hederspristagare 2001

Br Bo Lundmark

"För hans mångåriga arbete att överbrygga motsättningar mellan samer och härjedalingar, samt för hans dokumentation av den sydsamiska kulturen."

Student- och hembygdsföreningen Jamtamot vid Norrlands Nation i Upsala utdelade sitt 29:e Hederspris till Bo Lundmark, Funäsdalen, med följande motivering:

För hans mångåriga arbete att överbrygga motsättningar mellan samer och härjedalingar, samt för hans dokumentation av den sydsamiska kulturen.

Samerna utgör en fullständigt omistlig del av det jamtska och herjedalska arvet; om några har de sedan urminnes tid hemortsrätt i våra landskap. Trots detta utgör samiskt språk, samisk historia och samisk kultur en sorgligt okänd del i den jamtska och herjedalska allmänbildningen, varför samerna också alltmer bortträngs och marginaliseras i våra landskap.

Bo Lundmark är den, i våra landskap boende, som gör mest för att råda bot på detta. Han har tidigare som pastor laponum länge verkat bland, och för samer, och är nu i Herjedalen en av de som verksamast arbetar för att överbrygga de ibland svåra motsättningar som råder mellan samer och herjedalingar, samtidigt som han bidrar till dokumenterandet och bevarandet av den sydsamiska kulturen.

I Yttre- och inre läs vid Norrlands nation den 23 mars 2001 hölls Prismot och kvällens begivenhet var Hederspristagaren Bo Lundmark från Funäsdalen. För hans mångåriga arbete tilldelades Bo Lundmark ära, diplom samt handsmidd kopia av Storsjöödjurssaxen tillverkad av KG Lindblad i Rätan. Hederspristagaren blev också under kvällen invald till Br i Jamtamot och hans gälbeinsredogörelse om den samiska kulturen i hembygden var ett mycket uppskattat inslag under kvällen.

Hurusom jag

finallement uppgav proberingen att bli trolovad eller uppnå äkta stånd.

Del två: Exodus.

MÅNGEN BRR HAR SÅKERT FUNDERAT över Br Stj Andos artikel i förra numret av JT. Den som slutade med orden: "...och så en ny propp och en om igen och om igen; fanskapet ville aldrig ge sig." Alla har vi nog undrat över hur Br Stj Ando lyckades undkomma ugriskans vrede. Här kommer nu Br Stj Ando med slutet och eftermälet till en av incidenterna i Br Stj Ando Anderssons liv.

Av Br Stj Ando Andersson Invald 1971

Jag torde ha tuppatt av en ansenlig stund, men när jag slutligen åter kom till ett snurrande, förvirrat sanstillstånd, var amazonen putsväck, mig till stor tröst och båtnad att konstatera. I min misshandlade, något nedsatta kondition, hade jag att göra ett bra tag innan jag högst vimmelkantig

Br Stj Ando firar en Halvarvinst med en nyskriven joik å Sommarmotet 2001

lyckades uppnå mitt enkla käll och residens å det religiösa studenthemmet Norrbyhus. Väl framme stupade jag å schäslongen och drömde skrupelfritt om all världens häxor och möjliga satkärningar, den ena värre än den förra.

Så ändade mina frieriförsök. Några fler har det inte blivit, i vart fall såvitt jag kan erinra mig; snart är jag sextio, och svendomen är i tryggt förvar.

Det är det!

Ett litet tillägg...

...när jag sent omsider, dagen efter ovanbemälda hjulingsomgång vaknade till liv och beskådade min nuna i närmast till hands varande speculum, erhöll jag en mindre chock; det lilla jag över huvud taget var kapabel att se trotsar all beskrivning; näsan satt på trekvart, ena örat var sönderklöst, det andra var av bullbrottarmodell, d.v.s. liknade en blomkål; fläskläppen gjorde snusintaget till en konst i den högre skolan; båda ögonen var igenmurade, varav det högra omöjliggjorde all sikt. Allt levrat blod lyckades jag dymedelst rakkniven hjälpligt skrapa bort samtidigt med den dyngsgamla tangorabatten och skäggstubben, men särdeles presentabel var jag förvisso icke.

"...näsan satt på trekvart, ena örat var sönderklöst, det andra var av bullbrottarmodell, d.v.s. liknade en blomkål."

Följden blev, att jag ett antal dygn idkade eremitliv, levde på snus och kaffe, och först frampå småtimmarna försiktigt vågade glipa på dörren ut i korridoren för att se om kusten var klar, vill säga, att inget folk var i närheten. Hjälpligt självplåstrad måste jag dock till slut leta mig ut på stan, ehuru jag nogsamt undvek att stupa på Br Stj Burman eller andra Brr Jamtar och deras elaka kommentarer. Men så en dag, flera veckor senare, visiterade jag Br Stj Halvar. Mitt ena öga var då alltjämt

kolorerat i regnbågens hela spektrum; förgäves sökte jag övertyga sagde Br Stj att jag blott och bart hade råkat kollisionera med en lyktstolpe, och när han vinkat med en snusask tillräckligt länge under min läpp kunde jag inte hålla mig längre, utan kröp sanningen fram. Han gav mig några tröstens uppmuntrande ord jämte en försvarlig portion färsk snus, och det är inte det sämsta här i livet, väl så bra som allsköns fruntimmer.

Det var det!

Bäst betalande Brr:

GENERÖSA BIDRAG STRÖMMAR IN från Brr:na. Här är listan över de Brr som värderat föregående JT-nummer högst av alla:

DUBBELDUSK-I-TOPP-LISTAN

1. Br Harald Eriksson	1000:00
2. Br Kurt Jonsson	500:00
2. Br Kjell M Nilsson	500:00
2. Br Sture Nilsson	500:00
2. Br Ulf Lindberg	500:00
6. Br Nils Nilsson	350:00
7. Br Per Swartling	311,06
8. Br Anderas Sjödin	301,99
9. Stj Stefan Halvarsson	301:50
10. Br Peter Andersson	300:30
11. Br Per Hårstam	300:24
12. Br Leif Festin	300:00
12. Br Herman Högstorp	300:00
12. Sten B Olsson	300:00
12. Stj Staffan Sandler	300:00
12. Br Åke Swärd	300:00

Liksom till förra numret är det **Br Harald** som överlägset toppar listan! På bilden här intill ser man hur denne mecenat mottager Jamtamots hederspris 1997 av dåvarande Br ÖH Henning Richardsson. Vidare imponeras man av den listighet Brr:na visar genom att lägga till mindre summor och därigenom placerar sig före alla de Brr som bidragit med jämna 300 kr! Brr, tag lärdom av denna underfundighet och bidra kreativt!

Ett stort tack till alla er här ovan!

Alla Brr var dock inte lika roade av senaste numret av JT. En (!) kritisk stämman kunde letas fram bland ma-il och inbetalningskommentarer. Denna stämman tillhörde Ville Roempke, Hederspristagare tillika, som måhända lite upprörd över att ha hamnat på trippeldusk-i-botten-listan författade följande drapa:

Bäste herre, snick-snack! En gång hette det som jag minns det, att man kunde betala för tidningen efter dess eventuella värde. Sista numret tyckte jag inte var värt något, alltså betalade jag inget. Det innehöll bara en massa internt dravel som möjligen angår "bröderna" men inte ska spridas utanför "kammaren". Eftersom jag befarar att framtida nummer kan bli lika dystra föredrar jag att bli struken från prenumerantstocken framför att riskera flera ampra påhopp. Dessutom är jag ingen Jamtlandsfanatiker (det här studentikosa snacket roar mig föga). Önskar ni bidrag från min penna får ni växa på er. /hälsningar ville

Inbetalningskommentarer angående förra numret

Påklädda fruntimmer vill jag inte se i en exklusiv herrtidning. Priset blir därför lågt.

-Paul Jenssen

Marvelöst! Kunde inte ha gjort ett bättre nummer själv. *-Rally*

...nu fattas bara ett korsord, en illustratör och Storjamten "Moffa" Wåglins dikter. Bravo!

-Halvar

JT, en lysande stjärna i det kompakta klyktattarmörkret. *-P-J Ahlén*

Artiklar om Jamtlands historia, marvelösa, fler! Trots viss själviiskt borde Br Stj Ando(s artikel) ha refuserats (och anmodats terapi) *-Peter Swartling*

Mera Rally! *-Bo Johansson*

Bra tidning, bra hemsida, men klen med artiklar om Hoverbergets framsida.

-Björn Wahlstedt

rrroligt!! att få JT igen *-Per-Ove Zetterlund*

Inte visste jag att Nyman gift sig! Trevligt med en velournyhet! *-Br Red em Nilsson*

Fjöl av, Br Red. Penningen ha komme!

-Henning Richardsson

Da jett skikke hit fleire tininge.

-Br Börtn's Caruso (=Anders Larsson)

Önskar förstås få kommande nummer. Vem kan vara utan JT? *-Erik Larsson*

Leve den fria pressen *-Pedro Forsström*

Högklassigt innehåll *-Kjell Backlund*

Bra tidning. Betalar lite mer denna gång så farsan slipper skämmas. *-Johan backlund*

Mycket bra tidning, huskut bra

-Sven Schylberg

Locknekratern

-förklaringen till varför en Jamt känner sig hemma var han än är

1 996 FANNS DET I HELA VÄLDEN 145 VERIFIERADE impaktstrukturer, det vill säga kratrar skapade av stora meteoritnedslag, de verifierade (och mest kända) i Sverige är Siljan, Dellensjöarna i Hälsingland, Granby i Östergötland, Mien i södra Småland men även Lockne i Jämtland. (Även Landsortsdjupet, fjärden Tvären öster om Nyköping samt sjön Hummeln vid Oskarshamn har föreslagits vara sådana.)

Av Br Tomas "Rally" Persson Invald 1994

Lockne, som ligger i östra kanten av Storsjöbäckens paleozoiska lager, träffades av en meteorit i mellersta Ordovicium. Innan nedslaget fanns där kristallint (proterozoiskt) berg med 81 meter sedimentärt lager ovanpå, med Furudalkalksten som den översta komponenten. Vid nedslaget krossades urberget till stensmjöl och grus, den så kallade Tandsbybreccian. Efteråt täcktes området av kambriskt skiffer. Därefter kom delar av kraterns omgivande vallar i rutschning tillsammans med ovan nämnda sediment och bildade den så kallade Locknebreccian (Ortoceratit-kalksten och Tandsbybreccia med en lerig mellanmassa, vars ingående delars storlek varierar från mindre än en centimeter till tiotals meter). Locknebreccian lade sig på skiffer 8-10 km från kratercentret och på kalksten 2-3 km ytterligare längre ut. Efter rutschningen följde så kallade suspensionströmmar som virvlade upp sand och grus från rasmassorna, som sedan avsattes som en kalkrik gråvackeliknande sandsten som kallas Loftarsten och som är karaktäristisk för Tandsbyområdet. Ovanpå dessa avsattes sedan olika kalksediment.

"De som säger att allt är större i USA kan sålunda ingenting om jamtska kratrar."

På högre platser har Tandsbybreccian täckts av slamhögar av renare kalk, bildade i varmt grunt havsvatten. Avlagringsordningen liknar området kring Stan vilket tyder på att området inte påverkats av den del av marken som kom framskjutande västerifrån, som omvandlade den västliga delen av länet, med så kallad lågvärmesmetamorfism, vilket även stöds av det faktum att kratern är mycket väl bevarad.

Geologiskt sett bildades kratern för cirka 455 miljoner år sedan, men om man tar hjälp av så kallad biostratigrafi, det vill säga att man tittar på vilka fossila djur som finns i de aktuella lagren kan man fastställa nedslaget till tidig Caradoc (cirka 460,4 miljoner år sedan). I kratern finns

"chockad" kvarts som bara kan bildas (på Jorden) vid nedslag av en meteorit med överljudshastighet. Dessutom finns det i Loftarstenen kring Lockne en förhöjd halt av det i jordskorpan ovanliga grundämnet Iridium, vilket även det tyder på att en meteorit (som har betydligt högre halter av Iridium) träffat marken.

Skribenten med snapsbiljetten i högsta hugg.

Kratercentret ligger 600 meter nordöst om Tramsta. (Nordansberget som är det mest framträdande berget i östra Storsjöområdet har ibland föreslagits som den centrala mittförhöjningen i kratern. Detta är dock en felaktig uppfattning eftersom det berget har tektoniskt ursprung.) Nedslagets verkningar försvinner gradvis nedåt till cirka 2 km djup. Själva kratern består av en central förhöjning omgiven av en vallgrav, med en inre krater med diameter på 7,5 km som är minst 350 meter djupare än kantens höjd. Kratern är fylld till cirka 2/3 av återströmningsmaterial. Ungefär 200 grader av den inre kraterns västra halvcirkel är relativt väl synlig, från Hällnäset till Lockne kyrka. Den består av Tandsbybreccia täckt av Loftarsten eller Dalbykalksten och lutar mindre än 10 grader mot kratercentret. Den inre kratern omges av en yttre krater som sträcker sig ytterligare 3 km

utanför och som bara lutar 1/20 av vad den inre kratern lutar. Detta gör att hela kratern liknar en sopptallrik. Hela regionen lutar åt nordväst (ca 1-2 grader) vilket har medfört att de mer exponerade östra delarna har blivit mer utsatta för erosion.

”Här har vi dock förklaringen till varför man som jamt kan finna sig tillrätta vart man än hamnar i världen.”

Precis som kratrarna i Tvären (Nyköping) och Kärddla (Estland) skedde nedslaget i en marin miljö, vilket bevisas av att marina avlagringar fanns före och bildades direkt efter nedslaget, men bevisas även av med vad och hur kratern fyllts, större stenar i botten som gradvis övergår till lera ju högre upp man kommer. Det finns även vågmärken och den krossade grunden i den yttre kratern skärs på flera ställen igenom av stora radiella klyftor, som orsakades av det återströmmande vattnets erosion. Tandsbyklyftan är mer än 50 meter djup och mellan 500 till 1000 meter bred. Den sträcker sig från Yntjärnen i väst till Tandsbyn i öst. En mindre ravin kan lätt ses där riksväg 45 korsar den, nordväst om Musviken. Denna ravin är mer än 20 meter djup och 500 meter bred, och sträcker sig söderut 2 km till utkanterna av Nyckelberg. Raviner finns även i Kärddla (Tvärens kraterkant är borteroserad vilket omöjliggör jämförelser). Sådana raviner/klyftor saknas dock i Ameskratern i Oklahoma, som också bildades i en marin miljö, vilket antagligen beror på att vattendjupet där var för lågt för att nå över kraterkanten (som kan nå mer än 100 meter över ursprunglig marknivå) och erodera bort den. De som säger att allt är större i USA kan sålunda ingenting om jamtska kratrar. Dessutom tyder allt på att Locknekratern var djupare än både Kärddla och Tvären.

Själva kratern är mycket välbevarad, men de kambriska lerorna som bildade den underliggande basen för den nybildade kraterväggen (7-8 km från centret) var troligen för vecka för att stå emot tyngden av de uppkastade klipporna, och kraterväggen rasade samman (kanske orsakat av ett jordskalv eller av den kraftiga sänkning av havsytan som skedde vid den tiden). De sista spåren av kraterväggen spolades ned i kratern av den kraftiga återströmningen. Vattendjupet vid nedslaget var mer än 200 meter, troligen mer än 1 km, men knappast så stort som 2 km. Sammanhängande material med diametrar på mer än 100 meter kunde kastas ut upp till 15 km från kratern och skapa nya ”sekundära” kratrar i havsbotten intill, sådana finns bland annat i Kloksåsen, Målingen och Karsåstjärnen. Dessa klumpar var för stora för att återströmningen skulle kunna föra med sig dem tillbaka. Spår av utkastat material och återströmningsprodukter finns ända upp till 50 km från kratercentret. Efter att allt vatten kastats ut från kratern fanns ett område på mer än 150 km² som skulle fyllas med vatten till ett medeldjup på 170 meter (vattendjupet i den centrala kratern var minst 500 meter).

En märklig sak med Locknekratern är att det saknas en stor smältkropp (det finns bara små områden av impaktrelaterade smältor) vilket är mycket ovanligt vid ett

nedslag av den här storleken. Det har troligen sin orsak i den miljö där nedslaget inträffade, superupphettad ånga och koldioxid från kalcit hjälpte till att sänka densiteten och sprida de smälta silikaterna kraftigt. Även om det mesta som kastades ut från Locknekratern var ånga fanns det även en hel del material som spreds över hela världen, men dock inte av tillräckligt stora mängder för att ge upphov till något tjockt och lätt urskiljbart Locknelager, eller orsaka en massutrotning. Här har vi dock förklaringen till varför man som jamt kan finna sig tillrätta vart man än hamnar i världen. Det ligger redan ett tunt lager jamtland där.

Ytterligare en märklig sak med Locknekratern är den lilla avvikelserna i gravitation jämfört med liknande kratrar. Detta är förvånande eftersom kratern är välbevarad och en kristallin grund vanligtvis favoriserar större negativa avvikelser, än i fallet med eroderade strukturer i sedimentära bergarter. Skälet till den lilla avvikelserna är den lilla skillnaden i densitet hos breccian, den är bara 1/10 av medelvärdet hos liknande nedslagsbreccia. Dessutom är den krossadeberggrundens densitetsskillnad endast ¼ av medelvärdet.

”Den maximala metamorfiska temperaturen översteg inte 300 grader C, vilket visas av graden av kristallisering hos svart skiffergrakit, färgförändring hos fossila conodonte och närvaron av laumontit.” (sic!)

Den maximala metamorfiska temperaturen översteg inte 300 grader C, vilket visas av graden av kristallisering hos svart skiffergrakit, färgförändring hos fossila conodonte och närvaron av laumontit. I breccian och den krossade berggrundens fanns det initialt gott om hålrum som blev helt eller delvis fyllda med kalcit under en kortvarig period av hydrotermisk konvektion, där den maximala temperaturen var mellan 220-230 grader C. Andra mineraler som bildades i hålrummen var (i fallande ordning av förekomst) kvarts, kopparkis, pyrit samt lite blyglans. Vätskor som stängdes in i olika hålrum i mineralerna består till största delen av kolväten och/eller en 20 (vikt)procentig saltlösning. Den tidigaste vätskan, som bestod av metan, etan och möjligen aromatiska kolväten, kom från den kambriska leran som var rik på organiskt material och som spolades in i kratern under återströmningsfasen och sedan ändrades termiskt av den kvarvarande värmen. Värden hos kopparkis och pyrit tyder på att svavel läckt upp från den krossade berggrundens.

Källor (där mer utförliga fakta och referenser till vetenskapliga artiklar finns):

Persson, Tomas. *Locknekratern. Ännu en stor sak i Jämtland*. Eget Arbete, Berggrundsgnologi, Institutionen för Geovetenskaper, Uppsala universitet. 2000.

Samt upplaga 2 (men inte den första upplagan) av M Lindström et al. *Sverigesgeologi från urtid till nutid*.

Tal till studenterna å Taklagsgasken

återinvigningen av det nyrenoverade "diskot" i nya delen av Norrlands nation

TALESÄTTET LYDER ATT "ELARE räknar med tiopotenser, maskinäre med decimaler men att byggare är glada om de hittar till rätt kvarter". Denna gask hade i alla fall en Birkarl hittat fram till podiet under sittningen i diskot. Bland gästerna fanns inte bara studenter, nationsstyrelse och olika donatorer utan även byggnadsarbetarna som arbetar med renoveringen av nationen.

Av Peder Lidström Birkarlarnas Överkätkarl 1996-98 Norrlands GV vt 1999

Studenter, föredettingar, kuratel samt högt värderade medlemmar av Byggnadsarbetareförbundet avdelning 25. Jag var själv en gång student. Tack och lov har jag brutit mig fri från denna dekadenta livsstil. Det är inte så enkelt som man kan tro att ta sig ur skiten. Att sluta läsa är ingen konst, men ni ska veta att det är bra mycket enklare att dra en grabb ur studentträsket än att dra studentträsket ur en grabb. Det är inte förrän man lyckats tända av läsandet och anpassa sig till samhället som man med öppna ögon kan betrakta förslappandet av svensk ungdom.

Nu kan jag nöjt konstatera att jag tagit klivet. Klivet från CSN-karusellen rakt in i asfaltkartellen. Jag tänkte kort jämföra två vardagar i samma stad men i skilda världar.

Torsdag 05:00

Hemma hos byggarbetaren går reveljen. Med nedspydd kavaj går studenten från efterfesten. "Tidig" föreläsning imorgon klockan 9 är anledningen.

06:00

Byggarbetaren åker till jobbet, väcker tuppen på vägen ut. Studenten somnar i hallen på sitt sunkiga rum, halvvägs framme vid sängen.

07:30

Dagens första stålreglar reser sig stolt mot skyn, gipsknivarna glimmar i gryningsljuset. Produktionen har startat. Studenten hittar till sängen.

08:30

En Hilti T5 med dammsugartillsats sjunger i falsett när betongen penetreras, en tub PL400 sprider sina berusande ångor över hela arbetsplatsen, begagnad snus byts mot färsk av dammiga fingrar. Alla helvetets demoner nedkallas över arkitekten. Studenten vaknar med ett stön.

09:00

Bygget tar frukostrast. Studenten äntrar sin gamla militärscykel och trampar utan bromsar, lysen eller hänsyn till övriga medtrafikanter till sin föreläsning. Nu tror många att studenten kommer sent till sin

Artikelförfattaren spänner på sig verktygsbältet, för att komma i stämning inför talet.

Studenten inleder sin föreläsning med en så kallad akademisk kvart. Det vill säga en sanktionerad kollektiv sen ankomst på 15 minuter.

I ackordsunderlaget innebär 15 minuter arbetstid 0,94 löpmeter platsgjuten betongvägg, komplett med formsättning, ursparingar, armering, skrotning och efterlagning. 15 minuter är den tid som ges för att tillpassa, montera och justera dörrfoder komplett till en innerdörr.

10:00

Produktionen når sin kulmen, effektiviteten sjuder. Eldrivna verktyg måste kylas av med jämna mellanrum. Studenten har gått in i föreläsningsskoma. Sover sött med öppna ögon och intresserad uppsyn.

11:00

Bygget tar kaffe i 15 minuter. Studenten är klar för dagen. Tänker ta tag i lite gammal läsning och beger sig mot Norrlands biblio-tek.

11:15 Prick!

Hammarlagen ekar återigen över bygget. Alla helvetets demoner nedkallas över arkitekten. Studenten värmer upp med kaffe i nationsfikat.

12:04

Betongbilen är fyra minuter sen och får en rejäl avhyvling. Väntetid skrivs och attesteras. Arkitekten dumförklarar återigen. Studenten dricker tretår innan han beger sig ut på stan. Har läst duktigt i nästan 20 minuter.

13:00

Muskler spänns och ryggar kröks när tegel bystas in på vingliga

landgångar.

—Jävla arkitekt!

Studenten besöker Friskis och Svettis för att inte dega ihop totalt.

14:00

Eftermiddagskaffe på bygget. Medhavda korvmackor och termoskaffe förtärs under andakt. Enstaka kommentarer om arkitektens sexvanor följs av råa men godmodiga skratt. Studenten sitter på Ofvandahls. Kaffe och räkmacka för 70 kr, här sprättas glatt överskottet från studiemedlen. Det kan tyckas ganska underligt att Uppsalas dyraste café i stort sett endast har studenter som kunder. Men eftersom studenten har rabatt på tågresor, kebab, tidningar, datorer, konserter, med mera så blir det förstås en jäkla massa pengar över till lyxkonsumtion. Krökar skattebefriat på nationerna och frossar i bakverk. Tvi.

Efter väl förrättat värv, slappnar talaren av i HJ:s Håvdam Carolina Halvarssons sällskap

15:30

Verktygen packas noggrant ihop efter 8 timmars flitigt användande. Alla helvetets demoner nedkallas över konstruktören och beställaren, men framför allt över den där jävla arkitekten. Studenten sover middag inför kvällens utsvävningar.

18:00

Byggnadsarbetaren tar middag framför 18-nyheterna. Folköl och pytt framför väder och sport. Studenten skall gå på sexa, det vill säga fylleslag fast värre. Ägnar sin tid åt förvärmning innan fördrinken, eftersom man måste vara minst en halvtimme sen till en sådan tillställning.

I sammanhanget kan nämnas att 30 minuter motsvarar 2,8 m² ekparkett komplett med sockel.

19:00

Byggarbetaren packar sin matlåda. Studenten tar kvällens första snaps.

20:00

Byggarbetaren överväger att plugga till arkitekt men förkastar idén. Studenten äter oxfile för tredje gången denna vecka. Skrånar vinsånger med sprucken stämma.

21:00

Byggarbetaren surfar porr på nätet och kommer på många arkitektskämt. Studenten sjunger en nazistisk kampsång, dock med svensk text om ljuv och sval punsch.

22:00

Den rättfärdige sover en god nattsömn. Nationens skrubbar och konferanslokaler förvandlas snabbt till Sodom och Gomorra. En ny cykel tar sin början.

Studenterna brukar kalla sig sveriges framtid. Jag finner det ganska oroande att sverige har en framtid som inte kan skilja på planhyvlat och råspont. Som tror att bilmaskiner är något som tillverkas av Volvo och Saab. Som tror att skruvdragare är en liten pojke som har sin första sexuella upplevelse.

Nej, ut i produktionen med er, studentdjävlar! Ni ska veta att känslan av att köra en splitt ny T5 slagborrmaskin med dammsugartillsats, är bra mycket skönare än att bli väckt av en.

Gammlan

-avslutningsstrofer?

På sista sidan i förra JT:n presenterades ett tal hållet vid sista Motet å Övre Phoenix 1934 av Br Stj Alan Kristensson. Vidare efterforskningar har gjort att dessa tre strofer återfunnits, och visst verkar det som om dessa tre verser är avslutningsstroferna i talet/dikten "Gammlan"? Hursom helst så är författaren Br Stj Alan Kristensson.

Jo dreckan u

*– snart ber dom una glasa
sæen löne klennt te be
te fæu in fleir.*

Å sjongan ut

*– snart kom dom hit å kasa
deck herifræun
å schlepp int in deck meir.*

Sæen duk dom ta

*å ber ut borla
å löfft ta döran tyst
å flött bortt ahllt.
Å, Gamle Phoenix
riv dom jams mæ jorla
– sæen tror je henan
kom te blåuse kahllt.*

Dåu tarves sekert nog

*e varm e luve
te känne live trivsamt,
lugnt å stihllt,
når tjærrd å mårsker
lägg se ne å ruve,
å kring deck illvinn
tar på vine vihllt.*

**Vill du ha
JT även i
fortsättningen?
Kom i håg att
adressändra!
Antingen på
nätet, via yt-post
eller direkt till
Brr Styrelsen!**

Genvägen

EN VANLIG LÖRDAGSKVÄLL I JUNI hemma i Brattbäcken, någon gång i slutet av 80-talet, hade jag och min kompis Lars fått höra att det skulle vara en s.k. rock-konsert i Laxsjö, med den på den tiden berömda orkestern "Tres Hombres" från Järpen.

Av Hans M J Sundkvist
Norrlands 2Q 1993
A-lagets Örtuge 1991-93

En annan kompis, Petter från Järpen, som brukade hjälpa nämnda orkester med PA-anläggning m.m. hade tipsat mig om tilldragelsen. I övrigt tycks jag minnas att annonseringen på vanligt jammskt manér hade varit rätt så sparsam.

Vi begav oss iväg i min gamla Mercedes 200 bensin, modell 123, som med tysk precision värdigt mullrade iväg. När vi kommit ner till Tåsjo träffade vi två unga damer, Eva och Anna, som på vårt förslag glatt följde med på resan. (Här är egentligen det mest anmärkningsvärda i denna historia, att en lördagskväll i Tåsjo lyckas ragga upp två tjejer!) Resan till Laxsjö var i stort sett utan överraskningar, ca 12 mil enkel resa var ju inget nämnvärt avstånd heller.

"...som med tysk precision värdigt mullrade iväg."

Väl framkomna så kunde man konstatera att annonseringens sparsamhet gett resultat, publiken var rätt så gles, och bestod väl mest av orkesterns vänner och bekanta samt några vilsna mopedburna tonåringar från Föllingetrakten. Detta oaktat så rockade Tres Hombres loss ordentligt, så jag ansåg väl inte resan vara helt förgäves, även om Eva och Anna såg ganska uttråkade ut redan från början.

När grabbarna spelat färdigt, och Petter demonstrerat de rörbestyckade

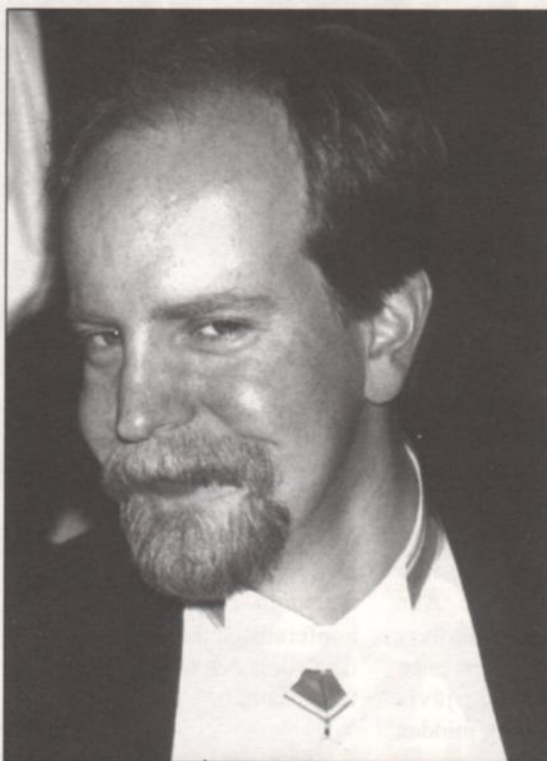
(dubbla KT-88!) slutstegens olika finesser och förmågor, så anträdde till slut resan hemåt. Nu var timman rätt sen, och hemresan kändes ännu mer händelselös än vad framresan varit.

använts vid renflytten innan Tåsjoeddammens uppförande 1948 slutligen satte stopp för renflyttar över Tåsjo.

"Flickornas yrvakna protester från baksätet stärkte oss i detta beslut."

Anna och Eva hade somnat i baksätet och Lars mixtrade slött med bilstereon. Det var då som nå av oss, jag eller Lars, minns inte riktigt vem, kom på den briljanta idén att leta rätt på en genväg! Det är ju alltid roligare och mer spännande att leta rätt på en gammal skogsväg än att följa den

Efter Stornäset svängde vi så följaktligen vänster mot Skirsjoedet, fortsatte på den nyare skogsvägen upp mot Klingerselet, och tog vänster vid bron över Flåsjöån. Där stod vi emellertid inför ett vägval: Till vänster fortsatte skogsvägen västerut, och till höger löpte en gammal smal ogrusad väg mot norr, men efter en kort stunds övervägande kom vi, (dvs jag och Lars) fram till att det var den lilla smala vägen som måste vara den riktiga Lappbrovägen. Flickornas yrvakna protester från baksätet stärkte oss i detta beslut. Vi anträdde således den lilla gräsbevuxna vägen, som i den ljusa försommarnatten såg ut att vara helt OK. De grunda, knappt synliga spåren av en mindre hjultraktor tydde på att vägen var torr och att bärigheten borde vara tillräcklig för vårt fordon. Det hade heller inte växt in alltför mycket ris från väggkanten för att kunna stoppa oss. Efter någon kilometer och ett antal små kurvor och backar märkte jag att vägen

Hans M J Sundkvist, lika hemtam å bal som på Højda.

gradvis blev sämre, traktorspåret blev lerigt och riset hängde allt längre in i vägen, men jag var ännu inte särskilt oroad, Mersan hade jag ju utrustat med 15-tumshjul från en Mersa-lång, och förstärkta framfjädrar från en 300D, så den hade skaplig markfrigång. Efter ytterligare en krök blev vägen nu plötsligt betydligt sämre,

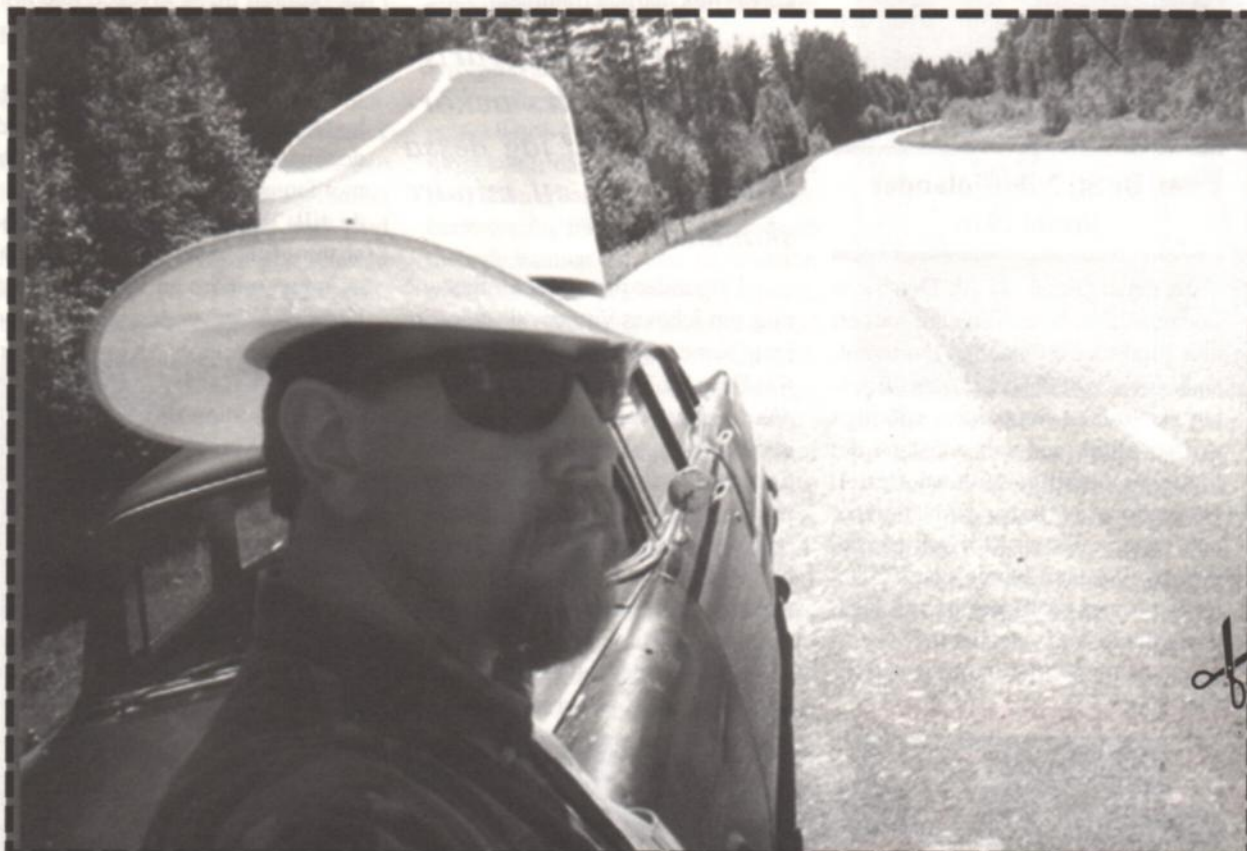
gradvis blev sämre, traktorspåret blev lerigt och riset hängde allt längre in i vägen, men jag var ännu inte särskilt oroad, Mersan hade jag ju utrustat med 15-tumshjul från en Mersa-lång, och förstärkta framfjädrar från en 300D, så den hade skaplig markfrigång. Efter ytterligare en krök blev vägen nu plötsligt betydligt sämre,

traktorspårerna var djupa i leran, på väggkanten låg en större trave björk och det var tydligt att man här hade stått och lastat ved på ett traktor-ekipage. När jag konstaterat detta så hade vi kommit så långt att vägen var

Jag kunde dock inte se några yttre skador annat än att ett stänkskydd hade fått liten smäll och nu pekade i rätt vinkel ut från karossen.

När jag tittade längs vägen framöver så såg den ut att vara rätt så

Nu fick jag försöka vända på Mersan mellan granar, stenar och stubbar på den korta bit av vägen som var någorlunda torr och hård. Detta gick rätt bra, förutom att tidigare nämnda stänkskydd nu helt revs loss från bilen.

Klipp ut och spara!

Artikelförfattaren Sundkvist låter motorn svalna på riksväg 45 mellan Sveg och Ytterhogdal.

så lerig att det var helt uteslutet att stanna, då hade vi fastnat direkt! Det fanns bara en sak att göra: Full gas framåt!

“Vi fick vända eftersom myggjagarna började ta in vatten...”

Det studsade och small rätt bra förbi björktraven, flickorna skrek och Lars satt helt tyst och höll i sig. Jag kunde dock se ett litet krön längre fram där vägen såg ut att vara torrare och bättre, så jag höll plattan i mattan genom leran och riset, ända fram tills vi lyckats ta oss upp på krönet där vägen mycket riktigt var torr och rätt så stabil. Jag stannade bilen och vi klev ur för att bedöma situationen. Bilen hade lera på hela navkapslarna och en bit upp på dörrarna.

igenrisad, traktorspårerna hade också upphört efter björktraven, så nu hade jag tagit oss dit ingen verkade ha framfört motorfordon på mycket länge. För säkerhets skull, även om jag tyckte det var lite grann att fuska, så gick jag och Lars ett stycke framöver vägen för att rekognosera. Detta visade sig vara klokt, eftersom väglaget redan efter knappt hundra meter övergick till rena blötmyren. Vi fick vända eftersom myggjagarna började ta in vatten och vi kunde konstatera att vägen knappast var framkomlig med annat än bandfordon.

“Full gas framåt!”

Detta innebar att vi, i praktiken, nu stod vid vägs ände. Nesligen fick jag erkänna att vi måste vända om. Flickornas konstruktiva kritik i stil med: *“Vad var det vi sa?”*, *“Ni ä ju knäppa i huvet!”* och *“Det här går aldrig!”* lättade naturligtvis upp stämningen.

“Jag höll fullt på tvåan och höll tummarna utåt...”

När den treuddade stjärnan till slut pekade i rätt riktning, så återstod dock att återigen forcera lervällingen vid björktraven, nu i andra riktningen. Jag höll fullt på tvåan och höll tummarna utåt, och lyckades faktiskt komma igenom, lyckligt levererande sällskapet åter till civilisations-sidan av nämnda vedtrave.

“...åter till civilisations-sidan...”

När vi framåt morgonen till slut anlände åter till Tåsjö kunde vi konstatera att genvägen endast försenat oss ca 3 timmar.

Det var sista gången Eva och Anna följde med mig på Rockkonsert.

JAMTAMOT OCH KIM IL SUNG

KUNDE JUST TÄNKA MIG ATT DU, bästa läsare, skulle förvånas en aning över den rubriken och lockas att läsa vad i hela friden detta handlar om!

**Av Br Stj Nils Sjölander
Invald 1976**

Jo, det är faktiskt så att "Den Store Ledaren" från Nordkorea har haft ett icke föraktligt inflytande i Jamtamot. Under hela 1980-talet och fram till mitten av 90-talet fanns hans odödliga skrifter alltid med som vinster i det likaledes odödliga Halvarlotteriet. Generationer av Brr har därmed vaknat upp dagen efter ett Mot och kanske undrat: "Va-faen hände igår?!" Det trygga svaret på frågan har då legat på närmaste bord - ett eller flera exemplar av Kims skrifter - "Just ja, det var Mot igår!"

Br Stj PM som Al Capone på Heimmotet å Frösön 2001.

Eftersom Kims skrifter nu ebbat ut i Br Stj Halvars, som man då tyckte, oändliga förråd kanske det börjar bli dags att reda ut bakgrunden innan alla som minns något hamnat i Senilium. Kim Il Sung's skrifter utgjordes mestadels av hans (långa!) tal hållna vid Nordkoreas kommunistiska partis årskongresser, på engelska, i praktband av konstläder, alltid med ett pergamynpapper på förstasidan och under fanns det där bedårande fotot på Kim, ni vet, där han verkligen har ögonen fast, viljestarkt och förhopp-

ningsfullt, men samtidigt nog så uppfordrande, riktade mot den, för Nordkoreas folk, härliga framtiden.

"Efter långvarigt prutande och ackorderande erhöll jag dessa editioner för ett mindre skambud..."

Utseendet påminde, åtminstone mig, om Jehovas Vittens skrifter som i min barndom medelst dörrknackning försålades av Vittnena i trakterna på och omkring Flata. Man kunde i Kims skrifter fördjupa sig bl.a. i de fantastiska resultaten av de olika femårsplanerna; t ex antalet ägg som producerats, antalet km järnväg som byggts, hur mycket konstgödsel som använts och den stora ökning av skördarna detta lett till etc.

I texten kunde man då och då också med harm läsa om hur ruskiga USA-

sålunda i icke föraktlig omfattning bidragit till Lotterifonden, som i sin tur bidragit till så mycket, inte minst till Jamtamots marvelösa kristallkrona på Kammar'n!

Fascinationen inför Kim Il Sung har levt kvar inom Jamtamot också under de senaste åren.¹ Vid sistlidna Målar-mot fanns han som motiv på flera av de till "Höstsalongen" inlämnade alstren. Ett par av dessa var skapade av ingen mindre än Br ÖH emeritus Forsström, som verkar bli den som ser till att Jamtamots "Kim-epok" inte glöms bort, utan bärs vidare också till nästa generation Brr.

För att få reda på "wie es eigentlich gewesen" vände jag mig till Tombolkungen själv, Br Stj "Halvarius Halvarianum et omnia Halvarius" för att få en aning kött (hellre fläsk, förresten!) på benen i denna fråga, dvs. hur det kom sig att Kims publikationer blev en så klassisk vinst under Halvarlotterierna. Jag intervjuade också Br Stj Thomas ETC Nilsson som verkligen förstätt att utveckla Jamtamots relationer till Nordkorea.

¹ Här bör man inte glömma att nämna den föreningskväll då Brr:na gjorde kulturrevolution mot Br ÖH emeritus Peter Dahlins tema. "Folkrepubliken Jamtland" blev det nya temat, under bl.a. Kims vakande öga. - Reds. anm.

Br Stj Halvar berättar...

Du undrar hur jag kom över samlingarna. Jag beskriver detta sålunda: som många andra med nyfikenhet på världshistoriens stora tänkare - på gott eller ont är i sammanhanget egalt - och filosofiska eller eljest notabla verk, sökte jag tillfällen att anskaffa vissa klassiska aktstycken, såsom *Das Kapital*, *Fursten*, *Iliaden* och *Odyssén*, *Koranen*, *Mein Kampf*, *The Pickwick Papers* samt *Tusen och en natt* (ett annat betydande sago- verk, *Bibeln*, hade jag redan tidigare; notera att jag anger verken i alfabetisk ordning, detta för att inte ge intrycket att något av dem här rangordnats i betydelse).

Nåväl, vid en auktion å bygdegården i Kvitsle, Mattmar, för ett antal somrar sedan, väcktes mitt intresse för några boklådor. I en av dem såg jag nämligen Maos Lilla röda, vilken jag dittills saknat i samlingarna. Trängseln var stor och tempot högt i auktionsutropen; det gällde att hänga med. Jag inropade vad jag trodde vara en bättre kartong böcker med bl.a. Vilhelm Moberg, Ivar-Lo och Frans G. Bengtsson (det var i densamma den lilla röda fanns). Det visade sig i stället vara en låda med bunt på bunt med Sigge Stark, Angélique och likartad kiosklitteratur, i och för sig intressant, men inte riktigt vad jag tänkt mig.

Br Stj Halvar i något påvligare pose än brukligt.

Emellertid kom efter någon minut en gentleman till mig med en förfrågan om jag vore villig att med honom byta boklåda, eftersom även han av misstag inropat annan litteratur än avsett. Jag bytte osett, och mannen syntes nöjd därmed. Vid närmare besiktning av vad jag tillbytt mig visade det sig att i lådan, under ett lager Albert Engström, Sven Hedin och verk av Fröding låg ett ansevärt antal publikationer i gediget utförande, benämnda "Den Store Ledaren Kim Il-Sungs tal etc". Som jag visste vem denne ledare var, fann jag dennes utläggningar vara väl så goda som ordförande Maos. Jag behöll således lådan.

Någon tid därefter befann jag mig å Vaksalatorg i Upsala. Å en dagsförsäljares bord visade sig, bland övriga böcker till salu, finnas diverse bokverk om och med Kim-Il Sung. Efter långvarigt prutande och ackorderande erhöj jag dessa editioner för ett mindre skambud, angelägen som nasaren tydligen var att bli av med litteraturen.

Ytterligare kan nämnas ett seder avlagt besök å en Röda korsets försäljningslokal; där kom jag händelsevis över ännu ett antal dylika skrifter. En berättarvillig försäljerska omtalade att de hade hamnat där efter en donation av en emeritus professors, i Upsala, dödsbo. Sagde profet hade på sin tid besökt koreanska halvön och haft goda kontakter med såväl ambassaden i Peking som diverse andra konsulat och chargé-d'affaires bland Fjärran Österns vattenbufflar; tyvärr hade den därunder hopkomna, förnämliga samlingen Kim-Il Sung efter professors död skingrats all världens väg - måhända till Mattmar och Vaksalatorg - varför dödsboet bortskänkt de sorgliga kvarlevorna av samlingen till Röda korset. Jag inköpte, åter för en billig penning, detta restlager.

Nämnas kan slutligen att jag vid en större loppmarknad å Fyrispark av en månglerska inhandlade - hör och häpna - inte något verk av och med Kim-Il Sung, men väl Maos Lilla röda, med plastpärm. Jag fick betala vad jag ansåg den vara värd; en femma var lagom, tyckte jag, i jämförelse med Pyongyangs "Store Ledare". Dock kom, genom allt införskaflande, den sistnämnde att ta ett så ansevärt bokhylleutrymme i anspråk (synnerligast i jämförelse med ordförande Maos lilla skrift), att Kim-Il Sung i stället med tiden kom att utgöra en av de klassiska och mest åtråvärda högvinsterna i Halvarlotteriets historia.

Intervju med Br Stj Thomas ETC Nilsson

Jag minns inte riktigt, men det var nog så att Kim skulle till att fylla jämna år i början på 90-talet varför vi inom Utomrikeskorrespondenskommittén givetvis skrev och gratulerade. Skrivelsen var något i stil med:

Vi inom Hembygdsföreningen Jamtamot vid Norrlands nation i Uppsala vill önska Ordförande Kim

Br Stj ETC efter att ha fått gratis Krokomsanis å Heimmotet i Storhaugen.

Il Sung all lycka och välgång i sitt fortsatta värv. Inom Jamtamot har vi flitigt studerat hans skrifter som vi fått via Broder Halvar. Med bästa hälsningar Jamtamot, Utomrikeskorrespondenskommittén genom Thomas Nilsson

"Till slut frågade ambassadtjänstemannen: -Vem är egentligen den där Halvar? Han fick ett rimligt svar."

Brevet postades på en onsdag och kl. 0815 på fredagen ringde en man som pratade nästan felfri svenska och undrade varför vi ville gratulera Kim. Jag frågade vem det var som ringde, och han tillkännagav att han ringde från Nordkoreanska ambassaden i Stockholm. Jag frågade vidare hur han fått mitt telefonnummer och det hade han fått via Norrlands nation. Jag förklarade hur det låg till med lotterivinsterna och intresset för Kim. Till slut frågade ambassadtjänstemannen: "Vem är egentligen den där Halvar?". Han fick ett rimligt svar.

Br Stj PM avslutar...

Vad har det blivit av denna, i forna tider så dådkraftiga kommitté? Kommitténs delrapporter på Moten var ju ett sant folknöje! Vem minns inte den långvariga korrespondensen med den Isländska ambassaden i Stockholm, som verkade vara det totalfeministiska matriarkatet. Korrespondera mera! Såväl inrikes som utrikes.

Brandtalet 2000

hållet vid Gunillaklockan av Br Andreas Sjödin

Bröder Jamtar och Storjamtar!

Stunden är kommen, stunden är här, då jamten ställer upp sin här, för att slå ner storsvenskens förtyck av oss jamtar! Jamtland blöder fortfarande! Utflyttningen fortgår i en skrämmande och oförminskad takt. Möjligheten att tjäna sitt värv hemma beskärs i rask takt. Och vems fel är det, jo det är storsvenskens fel! För var gång vi anpassat oss till en försämring beskärs en ny del av våra rikedomar.

Det talas så fint om elektroniska motorvägar. Dravel! Länet får inte ens resurser till att reparera de vägar naturen tog i somras, detta trots att det beror på storsvenskens flagranta utnyttjande av våra naturresurser. Vad menar de att vi skall köra till jobbet på då, isvägar kanske? Och då under förutsättning att man överhuvudtaget har råd att betala de skyhöga drivmedels-skatteer som ständigt påförs oss.

Det talas om bredband som om det skulle vara något nytt. Varje yngling från Frostviken till Hedeviken har väl manövrerat en Ockelbo bredbandare någon gång de senaste 20 åren. Nu försöker de lura på oss dyra lösningar som inte är anpassade för det karga och manliga klimat vi har i Jamtland och vars enda syfte är att vi återigen skall finansiera utbyggnaden i storstadsregionerna.

Nej, det är dags att se till att storsvensken tvingas prioritera rätt för en gångs skull, låt oss få det bästa av den nya tekniken, vi som ändå kan utnyttja den på rätt sätt och ha någon nytta av den. Låt stockholmarna nöja sig med andrasorteringen, de kan ju ändå inte ens bygga ett tredje järnvägsspår.

En ny taktik kan även skönjas från storsvenskens sida, nämligen att smutskasta republikens. De tar in thailändare och polacker för att för deras räkning plocka av våra skogar på bär, men de tar inte ens ansvar för att ge dem möjlighet att överleva utan de blir skuldsatta i sitt hemland istället.

Tord Andnor och Sören Runesson är åtalade för en skitsak som stockholmare gör varje vecka, påstådda

mutbrott. Naturligtvis ledde det till stora rubriker i rikspres-sen med påtvingad avgång som följd samtidigt som storsvenska politiker kan råna och stjäla från oss utan att ens det minsta ögonbryn höjs. Je säg bäre: Huvva!

Sen har vi sundsvall, må denna håla brinna igen, det senaste de lyckats med är att roffa åt sig Jamtlands bästa fotbollsspelare, naturligtvis helt utan vilja att betala för sig. Dessutom har angreppen spridit sig till alla nivåer, nu senast till de yngre kust-föreningarna på nationen som genom svinhugg i ryggen försökte få Jamtarna på fall, vårt svar var dock omedelbart och hårt, sedan dess har deras tystnad varit total.

Nej Bröder Jamtar och Storjamtar, det är dags att slå tillbaka. Det är dags att låta storsvensken känna på hur outhärdligt odräglig deras tillvaro skulle te sig utan de resurser vi sitter på.

Låt dem äta dödliga kor från Frankrike medan vi äter älgkon från Hunge!

Låt dem frysa i stearin-ljusets svaga sken medan vi badar i värme från de vidunderligt forsande älvarna!

Låt dem dricka hård-beskattad statligt förgiftad sprit medan vi värmer våra bringor och fuktar våra strupar med äkta Söderqvist och glögg!

Låt oss fylla igen de mullvadsgångar deras tunnelbana körs i och tvinga dem att köra bil med högbeskattad bensin samtidigt som vi låter deras små broar över Mälaren gå under i flodvågorna från Indalsälvens brus!

Tiden är mogen att ringa in det nya och ringa ut det gamla.

Ring in en starkare frihetskamp! Ring ut det storsvenska förtrycket och ring ut den storsvenska utarmningen av republikens!

Ring in det nya årtusendets giv att ge republikens liv!

Låt oss förena oss i ett fyrfaldigt leve för republikens, den leve:

Hurra, hurra, hurra, hurra!

Br Andreas Sjödin manar på Brr:na med ett flammande Brandtal å Julmot.

Jamtens kamp för riktigt Jamtsnus

Del 1: Br Rally redogör för analyser och korrespondanser i snusfrågan

VI JAMTAR HAR LÄNGE UPPRÖRTS ÖVER ATT DET ÄNNU inte producerats något Jamtsnus. Eftersom jamten inte är en person som utför överilade handlingar har denna irritation först nu nått den grad att Brr:na nödgats vidta åtgärder.

Av Br Tomas "Rally" Persson Invalid 1994

De första stegen mot handling togs på Julmotet 1997 då undertecknad svingade ÖH-klubban. Då presenterades nämligen två förslag till Jamtsnus av några Brr. Br Manne Sundin presenterade ett snus gjort på tobak odlad i Lillhärdal, och Brr:na Fredrik Nilsson (Red em) och Fredrik Olofsson presenterade en Krokomsvariant. De vid det här laget luttrade Brr:na hade insett att Tobaksbolaget inte verkade ta intryck av externa kunders önskemål om ett riktigt snus och att det därför tarvades åtgärder extraordinairé, nämligen infiltration. Brr:na beslutade därför att kvällens inkomster från Halvarlotteriet skulle oavkortat gå till inköp av aktier i Tobaksbolaget, så att Brr:na skulle kunna, på bolagsstämmor och liknande, påverka besluten i rätt riktning. På grund av den administrativa byråkratin i ett sådant beslut hann dock Tobaksbolaget effektuera ännu ett uselt beslut innan Jamtarna hunnit nå den maktposition från vilken kontroll över företaget uppnåts. Man beslutade nämligen att upphöra med tillverkningen av ett flertal sorter snus. Detta upprörde naturligtvis Jamtarna å det grövsta och föranledde denna brevväxling med snustillverkar'n:

Dåvarande Br H Rally auktionerar ut lump å Mot (läs: Angermannalagets "dyrgrip" Agda).

Swedish Match AB
Bäste produktansvarige

Vi representerar Student- och hembygdsföreningen Jamtamot i Upsala. Vi är en religiöst och politiskt obunden föreningen vars verksamhet består i kulturellt engagemang kring hembygden i förening med studentikos verksamhet av varierande slag, främst genom våra regelbundet återkommande sammankomster, sk Mot. I samband med dessa Mot inmundigas god mat och dryck och i det pris som betalas ingår alltid fri tillgång till snus ur Ert sortiment. Det har varit en lång tradition att ständigt erbjuda så många olika sorters snus som möjligt.

Med anledning av dessa våra traditioner är det med stor bestörtning vi mottagit beskedet att Ni slutat tillverka ett antal olika sorters snus, exempelvis Mörkbrunt och Stjärnsnus. Ert förändrade utbud har medfört att Vi numera är hänvisade till ett småaktigt sortiment av de i Er försäljningsstatistik mest representerade sorterna. Det är ett faktum Vi inte kan finna oss i. Våra möjligheter att föra ett kulturarv vidare har i hög grad försämrats till följd av Ert beslut, något som vi härigenom gör Er uppmärksammade på.

Eftersom Vi är en i viss utsträckning förstående sammanslutning kommer Vi inte att vidtaga några drastiska åtgärder som exempelvis ett försäljande av den icke föraktfulla del av våra tillgångar som Vi placerat i aktier i Ert företag, åtminstone inte i ett initialt skede. Däremot har vi vissa förslag som om de genomförs till viss del skulle kompensera det lidande vi drabbats av på grund av Ert beslut.

Ett första förslag är att Ni omprövar beslutet och återinför de tillbakadragna sorterna i Ert sortiment.

Ett andra, och mer vittgående, förslag är att Ni är oss behjälpliga med att framtaga och utveckla ett Jamtsnus. Detta Jamtsnus skulle tillhandahållas oss för brukande vid våra Mot men naturligtvis även kunna saluföras av Ert företag. Detta Jamtsnus skulle enligt vår uppfattning kunna bli en kommersiell succé, åtminstone norr om Dalälven och i synnerhet i Jamtland.

Då Ni är ett företag med vittgrenade kontakter lär säkerligen representanter för Ert företag passera Upsala med jämna mellanrum. Därför vill Vi även passa på att inbjuda en representant från Ert företag att gästa ett av våra Mot och berätta om företaget och dess produkter. Detta är något som skett vid ett flertal tillfällen tidigare under 80-, och 90-talet, men då de nyare medlemmarna av Jamtamot inte fått någon sådan information tror vi att tiden mogen för ännu ett besök.

Med hopp om fortsatta kontakter och goda relationer. Jamtamot genom Inomrikeskorrespondenskommittén

Snusfabrikör'n meddelade att vikande kundunderlag inte möjliggjorde tillverkning av vissa sorter men att de gärna skickade en representant för att närmare förklara sina ståndpunkter. Som plåster på såren översändes även en donation, en inbunden bok om Snuskungen Ljunglöf.

Br Red electus med ståndsmässig snusdosa.

Sålunda kommer inom en snar framtid en representant för företaget att gästa Mot, och då kan det vara bra tillfälle att meddela hur ett riktigt Jamtsnus skall vara. Men för att veta hur man skall göra ett bättre snus måste man veta vad dagens snus innehåller. Då undertecknad och några till ägnade en betydande del av föregående termins kemistudier åt snusanalys ämnar jag här delge Br:na mina resultat så att vi på så sätt förhoppningsvis får några pusselbitar i tillredningen av Jamtsnus.

En bra början kan då kanske vara en historik. Européer stötte på tobak när Columbus anlände till Västindien 1492. Troligen tog dessa amerikaresenärer med sig tobaksblad hem, men först när amerikaresorna hade blivit vanligare, vid 1520, började tobak användas av andra än sjömän. De första fröna kom till Europa på mitten av 1500-talet och kort därefter började tobak odlas som prydnads- och medicinalväxt. Snart började man även odla för cigarrtillverkning. Den vanligaste formen av tobaksnjutning var piprökning, men även snusning av torrt snus var vanlig.

Tobaksbruket anses ha kommit till Sverige med soldater som hemkommit från Tyskland. Tobaksplantan infördes av Olof Rudbeck d.ä. någon gång efter 1655. Odling för kommersiellt bruk påbörjades 1725 av potatismannen Jonas Alströmer. Odlingar fanns främst i södra Sverige (fanns dock ända upp till Härnösand) till 1965 då den sista odlingen upphörde. Mot mitten och slutet av 1700-talet tog snusandet överhanden över piprökning. Cigarren övertog under 1800-talet rollen som överklassens tobak, som det torra snuset tidigare varit. Troligen började man fukta och krydda snus i Sverige under 1800-talet och snusning av fuktigt snus har sedan dess varit vanligast i Sverige av alla länder. 1915 uppgick alla de företag som då producerade tobaksprodukter i statens ägo, då tobaksmonopol infördes. Svenska Tobaks AB tog över tillverkningen då monopolet upphörde 1961. Numera tillverkas i huvudsak alla tobaksprodukter av Swedish Match.

“...ägnade en betydande del av föregående termins kemistudier åt snusanalys...”

En standardprilla eller portionsförpackning innehåller 1 gram snus och nikotininnehållet motsvarar 1,5 starka cigaretter och medelsnusarens dagskonsumtion motsvarar 30 cigaretter. Det finns över 800 000 snusare i Sverige och den totala konsumtionen är nära 5000 ton. En snusare konsumerar i genomsnitt 120 dosor per år (sex kilo). En av orsakerna till att snusandet ökar är att många rökare övergår till snus. Det stora problemet med snuset tycks varken vara risken för cancer eller hjärt- och kärlsjukdomar utan det starka nikotinberoende som det skapar. Snusare har betydligt svårare abstinensbesvär än rökare och måste hela tiden tillföra nikotin för att slippa besvär. Eftersom prillan ligger längre i munnen blir nikotintillförseln jämnare fördelad under dagen - eller dygnet.

“Han är fåordig, stark, trygg och ärlig.”

Man bör kanske även nämna den kundprofil Swedish match har kommit fram till gällande Ljunglöfs Ettan: *“Ettan ska cementeras där den så tydligt hör hemma - i den genuina svenska landsbygden med dess traditioner. Våra undersökningar visar tydligt vilka konsumenter som föredrar Ettan. Konsumenten är nästan alltid en man. Han är fåordig, stark, trygg och ärlig. I naturen rör han sig hemtamt och han föredrar lugn framför storstadslarm. Han gillar det okonstlade, och jagar inte nya upplevelser. Traditionerna är viktiga inslag i samvaron med familj och vänner - han bjuder gärna på sill och nubbe!”*

Naturligtvis inställer sig då frågan hur en motsvarande kundprofil vad gäller Jamtsnus skulle se ut. Detta kommer med all säkerhet att bli föremål för ett kommittéarbete.

I nästkommande nummer får vi ta del av snusets kemiska sammansättning, gränsvärden samt en kemisk analys.

Den norska fanan

TROTS ATT JAG SJÄLV VAR NÄRVARANDE VID DETTA STORMOT har jag vid varje Mot som den har funnits uppe på väggen suttit och funderat på hur det egentligen gick till. En norsk fana av den digniteten delar inte Norge ut till vem som helst.

Av Br Stj Nils Sjölander Invalid 1976

Jag minns också det sus som uppstod när gåvan presenterades, man kunde höra kommentarer som: "Det var som faan!", "De vet alltså vilka vi (Jamtamot) är!", "De bryr sig om oss!", "De har inte glömt (i betydelsen: sina gamla provinser) Jamtland och Herjedalen!" etc. För att reda ut saken tog jag kontakt med några Brr Stj.

Br Stj Lars-Olof Mattsson:

"Det var nog ett samarbete. Vad jag kommer ihåg vände vi oss först till norske konsuln i Stan, någon advokat om jag inte minns fel, som dock svarade att vår förfrågan om att erhålla en fana föll utanför konsulatets verksamhet. Vi vände oss därför direkt till ambassaden i Stockholm

Br Stj Lars-Olof Mattsson från Svegs Arlanda, Sunsätt.

... som hade vänligheten att omgående sända oss fanan. Jag minns att Br Stj Oscarsson blev smått exalterad när han fick se den vid Stormotet och genast skulle det avfattas tacktelegram, tillsättas kommittéer osv. Detta minns säkert Br Stj Johannisson bättre. Om inte annat har han det säkert uppskrivet. Be honom om mera fakta."

Efter att, via ma-il, nyligen ha kontaktat den norska ambassaden insåg jag hur snabb personalomsättningen är på en ambassad. Kort sagt: det fanns inga skrivna dokument kvar som kunde hittas i ambassadens arkiv och det

fanns ingen personal kvar på ambassaden från den tiden. Det enda jag då slutligen kunde göra var att kontakta presidiet vid Stormotet 1985, Brr:na Stj Mattsson och Johannisson, då ÖH resp Skr, för att inhämta deras bleknande minnen.

Br Stj:arna Sjölander och Johannisson studerar utsikten vid Döda fallet å Heimmot 2000.

Br Stj Anders Johannisson:

"Nja, som jag minns var det Br Stj Mattsson som höll i det hela. Jag tittade i mina anteckningar från Stormotet 1985 och där står det: 'Norsk-fanan har vi fått i jubileumspresent av norska ambassaden i Stockholm' sedan följer: 'Undertecknad går ner och bevittnar hur tacktelegrammet skickas iväg av Br Stj Graff'"

Något totalt klarläggande av detta blev det alltså inte. Minns någon annan som var med på den tiden bättre? Vad stod det i det eventuella följbrevet, t ex? Jag undrar fortfarande vad det var som fick den norska ambassaden att handlost skicka sin största fana till någon, förmodat okänd, förening i Upsala.

301 kataloger, 3703 filer,
40 Mb om Jamtamot på nätet:
www.jamtamot.org

E' Reis

-vid pass 20 år senare

Br Stj Arne Rubensson reser i både tid och rum när han förflyttar läsaren till Indokina. Vi får följa med på en resa i dåtidens Östersund och nutidens Hanoi.

Av Br Stj Arne Rubensson
Invald 1974

"Veit nam, sa Berna i granngårn, alltid är det något tjafs om det där Veit nam." Så var det också, så där i slutet av 60-talet. Snälla Kennedy blev mördad och hans efterträdare blev Lyndon B. Johnson. (Att en president i USA kunde heta Johnson gjorde att ett par andra grannar, bröderna Jons-son, blev ännu mera odrägligt malliga, som om de vore släkt!) USA hade nu blivit indraget i Vietnams inre oroligheter och efter fransmännens bittra nederlag vid Dien Bien Phu, följt av kapitulation 1954, såg sig president Johnson tvingad att skicka in flera militära rådgivare. Protesterna mot USA:s inblandning blev allt mera omfattande och protestvisorna och de ironiska kommentarerna var legio:

*Lyndon Johnson told the nation:
Have no fear of escalation.
I am trying everyone to please,
though it isn't really war.
We're sending 50 000 more,
to help save Vietnam
from the vietnamese.*

Att vietnameserna inte var några vietna-mesar insåg amerikanarna rätt snabbt när licksäckarna kom med allt tätare intervaller. Nu skulle Vietnam bombas till fred med västerländsk överlägsenhet och B-52:orna lade bombmattor över de nordvietname-

Brr:na studerar patinan hos den av Br Hed donerade Vietnamfanan, tillverkad av en bonde i Saigons utkanter. Premiärhissad å Heimmot i Storhaugen 2000.

Br Stj Rubensson prånglar ut Harddas "Greitest hits" å Mot.

Att rädda Vietnam från vietnameserna... Utanför Tempo, Kärnan och Systembolaget på Kyrkgatan i Sta'n såldes FNL-bulletinen varje lördag. Nya vänsterpartier uppstod och KFLM (Kommunistiska Förbundet Marxist-Leninisterna), med tillägget "r" som i revolutionärerna, samlade in pengar till en luftvärnskanon åt Nordvietnam som styrdes av onkel Ho Chi Minh. FNL-sångerna sjöngs emellanåt medan det skramlades med insamlingsbössorna:

*Så svär soldat vid dessa ord,
i våra döda hjältars namn,
att hämnas den förödda jord,
där fienden gått fram,
det stundar tider för oss med,
då vi skall få evig fred.*

siska städerna. Skogarna där gerillan gömde sig skulle avlövas och växtgifterna sprutades ut. Sverige protesterade mot bombningarna av Hanoi och Haiphong julnatten 1973, ja faktiskt enades samtliga de fem riksdagspartierna för en gångs skull om en protest och USA drog hem sin ambassadör, Mr Holland, från Stockholm. Snart var det bara Berna som fortsatte säga Veitnam.

Det här var ett krig amerikanarna inte kunde vinna. Hemmaopinionen var misslynt och skeptisk och snart var Muhammed Ali bara en av tiotusentals män som vägrade låta sig inkallas. Runt om i världen protesterades det mot USA:s till synes allt desperat-are krigsföring. 1975 lyckades Richard Nixon, han som kallades Tricky Dick och hade Henry Kissinger som utrikesminister och rådgivare, sno ihop en fredsplan i Paris.

Amerikanerna drog sig ur (det enda krig amerikanerna förlorat om man kan använda den definitionen) och Nordvietnam tog över Syd-Vietnam, det vill säga; Hanoi-regeringen kom och Saigon-regimen försvann. President Cao Ky, en spenslig flygare med en smal tonårsmustasch, rymde med ett av de sista amerikanska planen som lämnade Vietnam.

sundsvallar sig, och kring de tusentals minirestaurangerna står en doft av koriander och grönsaker. I cykel-taxin, cyclon, slumrar föraren. Nej, inte riktigt, ett öga är vaket, redo för förhandlingar och han sprätter upp och ber att få köra mig till ett hotell. Vi utser en tvåmannakommitté som förhandlar och efter stenhård omröstning gör vi upp om priset. Han kravlar sig

tan 3 kronor! Mr Bang bangar inte för en bira. Den lilla fågelkroppen sväller upp, bröstet lyfter sig som på en domherre och han lovar att bli min guide de närmaste dagarna. Så kör han mig runt i Hanoi och när han segar sig runt gathörnen kommer jag på mig själv med att inte längre vara en rabiatt motståndare mot dopning, inte när det gäller cyckelförare!

JT:s asienkorrespondent Hed rapporterade till Brr:na under millennieskiftet från Phu Quoc Island, Vietnam. Foto: Jennie Andreason

26 år senare landar ett annat plan och jag sätter fötterna på vietnamesisk mark. Nej, det är inget påvebesök, jag kysser inte jorden, men det känns ändå högtidligt att landa på den plats där ett så betydande krig utkämpades. "Vi tar till vapen, vi går mot söder, och USA fördrivs från sydvietnam, med färd blod och skam..." Men nu är det nu och jag befinner mig snart i en hård förhandling om taxipris in till staden. 26 år har förflutit, regeringen kallar sig kommunistisk i ett land som är så avreglerat att det skulle få vilken liberal som helst att börja dregla avundsjukt. Här finns knivsliparen, bilmekanikern, cykelreparatören, kvastbindaren, skraddaren, skomakaren, kocken, vykortsförsäljaren, strippan, frisören, vakteläggkokerskan, saltfiskmanglaren, ja allt vad en jämt kan tänka sig längs gatan. Till och med tunnbrödsförsäljerskor.

I skyar av svarta avgaser kör mopeder omring (två vuxna och två barn får ledigt plats men då kan man inte heller säga att vietnameserna verkar ha några större ambitioner att bli vald till Tyngst) och hönsen springer omkring som höns gör när de får det. Svinen (här kan man kalla dem vietnamesiska hängbuksvin utan att de blir ett dugg förolämpade) sticker sina trynen i soporna och

belåtet ned från cykelsadeln och han är inte större än att jag skulle kunna få plats med honom i rygsäcken förutsatt att jag plockar ut mina reservkalsonger och lite nödproviant. Nej, cyckelföraren, som kallar sig mr Bang, är inte bängen utan för mig med offerdalsk seghet till ett hotell ett par

belåtet ned från cykelsadeln och han är inte större än att jag skulle kunna få plats med honom i rygsäcken förutsatt att jag plockar ut mina reservkalsonger och lite nödproviant. Nej, cyckelföraren, som kallar sig mr Bang, är inte bängen utan för mig med offerdalsk seghet till ett hotell ett par

belåtet ned från cykelsadeln och han är inte större än att jag skulle kunna få plats med honom i rygsäcken förutsatt att jag plockar ut mina reservkalsonger och lite nödproviant. Nej, cyckelföraren, som kallar sig mr Bang, är inte bängen utan för mig med offerdalsk seghet till ett hotell ett par

belåtet ned från cykelsadeln och han är inte större än att jag skulle kunna få plats med honom i rygsäcken förutsatt att jag plockar ut mina reservkalsonger och lite nödproviant. Nej, cyckelföraren, som kallar sig mr Bang, är inte bängen utan för mig med offerdalsk seghet till ett hotell ett par

Vietnamesiskt Storsjöödjur.

Foto: A. Rubensson

hundra meter bort. Mr Bang flämtar, inte olik Br Stj HP Burman efter strapatserna upp mot Gunillaklockan, och pekar på en skylt invid hotellet: Bia Hoi. Jojomänsan, här har de färskt öl men... 3000 dong för en liter, är det inte väl dyrt det? 3000 dong, det är ju näs-

belåtet ned från cykelsadeln och han är inte större än att jag skulle kunna få plats med honom i rygsäcken förutsatt att jag plockar ut mina reservkalsonger och lite nödproviant. Nej, cyckelföraren, som kallar sig mr Bang, är inte bängen utan för mig med offerdalsk seghet till ett hotell ett par

belåtet ned från cykelsadeln och han är inte större än att jag skulle kunna få plats med honom i rygsäcken förutsatt att jag plockar ut mina reservkalsonger och lite nödproviant. Nej, cyckelföraren, som kallar sig mr Bang, är inte bängen utan för mig med offerdalsk seghet till ett hotell ett par

belåtet ned från cykelsadeln och han är inte större än att jag skulle kunna få plats med honom i rygsäcken förutsatt att jag plockar ut mina reservkalsonger och lite nödproviant. Nej, cyckelföraren, som kallar sig mr Bang, är inte bängen utan för mig med offerdalsk seghet till ett hotell ett par

belåtet ned från cykelsadeln och han är inte större än att jag skulle kunna få plats med honom i rygsäcken förutsatt att jag plockar ut mina reservkalsonger och lite nödproviant. Nej, cyckelföraren, som kallar sig mr Bang, är inte bängen utan för mig med offerdalsk seghet till ett hotell ett par

belåtet ned från cykelsadeln och han är inte större än att jag skulle kunna få plats med honom i rygsäcken förutsatt att jag plockar ut mina reservkalsonger och lite nödproviant. Nej, cyckelföraren, som kallar sig mr Bang, är inte bängen utan för mig med offerdalsk seghet till ett hotell ett par

belåtet ned från cykelsadeln och han är inte större än att jag skulle kunna få plats med honom i rygsäcken förutsatt att jag plockar ut mina reservkalsonger och lite nödproviant. Nej, cyckelföraren, som kallar sig mr Bang, är inte bängen utan för mig med offerdalsk seghet till ett hotell ett par

”Jämtland är bäst!”

JA, DESSA TRE ORD ÄR KANSKE INTE DE MEST VANLIGT förekommande när jag fattar pennan men den som orkar läsa vidare får sin förklaring hur det kan komma sig att en skvader kan utbrista i sådan total uppskattning som görs i rubriken ovan.

Av Peter Bergh

Insamlingskommitténs ordf. Norrlands 1Q 1990-1991 skvaderns Bas 1990

Tack alla ni som bidrog med donationer till nationens renovering efter det föregående numret av JT. De inbetalningskort som fanns bilagda tidningen fylldes i av 16 Jamtar. Det totala beloppet blev 6 599 kronor. Dessutom återkom fem personer vid ett senare tillfälle och bidrog med ytterligare 16 950 kronor. Tillsammans blev resultatet från JT 23 549 kronor!

Nationen är naturligtvis mycket tacksam för dessa gåvor och har också responderat med tackbrev till donatorerna. De tre i särklass största enskilda givarna heter (i beloppsordning) Lars Ottosson, Kurt Viking Jonsson samt Kjell M Nilsson och förtjänar att nämnas med namn. Det bör också nämnas att de tre även kommer att återfinnas med sina namn på bronsplaketter på nationens donatorstavla. Ni som inte hann med i svängarna vid det föregående JT-numret har fortfarande chansen att bidra med medel till renoveringen. Mer information återfinns längre ned.

Men Jämtland har gjort fina insatser inte endast bland sina Jamtar. Det är faktiskt så att det är Jämtland som tagit förstaplacering i de norrländska kommunernas kamp att hjälpa nationen från att rasa i ån. Av de 44 norrländska kommuner som nationen tillfrågat om bidrag till renoveringen har endast 5 kommuner svarat positivt. Av dessa fem är tre från Jämtland län nämligen Berg, Härjedalen och Strömsunds kommuner (de övriga är Sollefteå och Vilhelmina kommuner)! Tillsammans har de tre kommunerna bidragit 28 000 kronor till nationen. Inga enorma belopp således men det visar i alla fall att man i dessa kommuner inser betydelsen av att det finns en organisation i Uppsala som kan ta emot och vara ett andra hem för de studenter som vågar sig bort från hemorten för att studera.

De bidrag som ansöktes från respektive kommun baserades på det antal studenter som under åren 1990-1999 skrivit in sig vid nationen och som var folkbokförda i kommunen vid inskrivningstillfället (för Bergs kommun t ex 43 stycken). Vi räknade också med att varje student är knuten till nationen under fyra år i snitt. Slutligen räknade vi också med ett bidrag till varje student med 50 kronor per år från hemkommunen.

Glädjande nog kunde Norrlands nation konstatera att inte mindre än 37,5% av de tillfrågade kommunerna i Jämtlands län hörde nationens bön. De kommuner som

bidrog gjorde det dessutom med 100 % av det ansökta beloppet. Ett resultat som renderade Bergs, Härjedalens och Strömsunds kommuner stående ovationer när de positiva nyheterna meddelades på nationens landskap.

Vi tror dessutom att flera av de övriga kommunerna i Jämtland kommer att delta i nationens insamling men att de av någon outgrundlig anledning fattat felaktiga beslut i sina respektive kommunstyrelser. De nationsmedlemmar som kommer från andra orter än de ovan nämnda har anledning att fundera över sina kommuners handlande. Från kommunernas sida går det naturligtvis att ändra sig och återfå landsmännens förtroende för hemorten.

För att återgå till den första delen av texten så finns det förnyade möjligheter att bidra med medel till renoveringen. Än är insamlingen inte slut. Nationen jubilerar i oktober och fram till dess sliter vi som djur för att få ihop så mycket som möjligt till den så välbehövliga renoveringen. Fyll i

Bergh håller tal å Återerövrargask iförd såväl badmössa som vätträkt, begärandes medel för att förhindra nationens nedkanande i Fyrisån.

den medskickade foldern så har du möjlighet att få en folder hemskickad eller ännu hellre en plakett på nationen. Du kan också bidra med ett mindre belopp varje månad och på det sättet hjälpa till. Den möjligheten kallas för autogirering och mer om detta kan du läsa på nationen hemsida www.norrlandsnation.org. Du har också möjlighet att köpa ett konstverk av en av Sveriges främsta konstnärer Hans Wigert. Storjanten Staffan Sandler har arbetat fram att nationen fått chansen sälja 110 ex av Wigerts tornålsgravyr "Skådespelerskan" till förmån för nationsinsamlingen. Som medlem köper du verket för 3 400 kronor och då ingår även en summa som går direkt till insamlingen. Konstbladet går att få ramat och oramat. Om du är tidigt ute har du möjlighet att kanske inte endast köpa ett verk åt dig själv utan kanske även ett eller flera verk till som du kan skänka bort i present. Men då gäller det att sno sig på! Hör av dig till nationens 1Q eller till nationens insamlingssekreterare så ordnar han saken. För dig som är företagare finns det även ett paketerbjudande där du har möjlighet att till ett förmånligt pris annonsera i nationens tidning och köpa ett konstblad. Gå in på nationens hemsida www.norrlandsnation.org och få information om konstbladet eller hör av dig till nationen på tel: 018- 65 70 71. Men vänta inte för länge!

Med varmt tack till nationens just nu bästa län, Jämtland.

Styrelsen 2002-2003

Vems fel är det egentligen? Varför är det inte så bra som det en gång var? Vem är egentligen ansvarig och varför?

Här är svaret! Här är nästa års styrelse:

Br Erik Nord, Klumpen (Gåxsjö)

Överhövding, ÖH (070 - 344 88 51)

Br Gustav Jernberg, Ås

Hövding, H (070 - 589 63 58)

Br Mattias Marsh, Frösön

Gode, Go (070 - 237 39 14)

Br Andreas Lundström, Häste (Rödön)

Skrivare, Skr (070 - 544 73 54)

Br Erik Larsson, Storvreta

Fogde, Fo (070 - 201 80 28)

Br Magnus Norberg, Bruksvallarna

Gillevärd primus, GvP (073 - 727 06 15)

Br Kári Olafsson, (Island)

Gillevärd secundus, GvS (073 - 705 31 48)

Br Jacob Bohlin, Pilgrimstad

Lekare, Le (070 - 259 63 87)

Br Christian Alsing, Östersund

Munskänk, Msk (070 - 213 66 91)

Br Ole Nilsson, Mörsil

Redaktör, Red (070 - 583 29 72)

(Sjuman, 7-m, var vakant vid JT:s dödlinje, kolla heimsia eller gå på Helgamässmot och rösta/kandidera.)

Bildkällor:

Tomas Persson är fotograf och bildrättsinnehavare är Jamtamot. Undantagen är dessa bilder:

Sid: (:Bildnr)	Fotograf:	Bildägare:
1	Manne Sundin	Tomas Persson
2:2	Andreas Sjödin	Norrlands nation
2: 4, 2:5	Andreas Sjödin	Jamtamot
2:7	Pedro Forsström	Pedro Forsström
5	Markus Hed	Jamtamot
12	Tomas Persson	Norrlands nation
13	Markus Hed	Jamtamot
15	Tomas Persson	Tomas Persson
20	nn	Jamtamot
23	Erik Markstedt	Jamtamot
24	nn	Norrlands nation
26	Tomas Persson	Norrlands nation
27	Tomas Persson	Norrlands nation
28	Tomas Persson	Norrlands nation
29	nn	Hans Sundkvist
33	Markus Hed	Jamtamot
37:1	Jennie Andréason	Markus Hed
37:2	Arne Rubensson	Arne Rubensson
38	Tomas Persson	Norrlands nation
39	nn	Jamtamot
43:6	Markus Hed	Jamtamot
43:7	nn	Härja-Jämt
43:12	nn	Jamtamot

Gör Br Red glad, sänd in en drapa omgående!

Pratbubblan

Vinnarna i pratbubble-tävlingen är Brr:na Skr em Gösta Eriksson och 7-m em Lars Jämtnäs som tillsammans kommit fram till den helt korrekta lösningen:

Br Örjan Festin svarar Allstans'era emerita Jessica Henriksson med dämpad stämma:

"I tredje månaden sa du?"

Svaret på utslagsfrågan (om någon är intresserad) var att sveriges första förbundskapten i fotboll hette, trot om ni vill, Lennart Nyman.

ARTUT

Att värerekordet på midsommar alltjämt hålls av Sveg. (Rekordet satt 1935.)

Att HJ valde att smycka sin väggkalender i Samarmånaden med en ÖH (och en allstans).

Att Bergs, Härjedalens och Strömsunds kommuner donerat pengar till nationens renovering.

Att enligt en undersökning i Aftonbladet är herjedalingarna överlägset mest nöjda med sitt sexliv i hela landet. För att citera Aftonbladet: "...både män och kvinnor i Härjedalen kan det där med amor." Dvs något som inte kommer som en överraskning för åtminstone 50% av redaktionen. Jamtland då? En elfte plats. Sämst? Lappland och stockholm.

Att Jamtamot numera har egna frackband. Vadmalsgrått och Jamtluverött.

Att Br Hed äntligen verkar ha fått reda på hur han stavas sitt efternamn.

Att de virila jamtlänningarna och herjedalingarna är de som äter minst Viagra i landet. Snus, messmör och Tjernobyren verkar verka. Behöver det sägas att stockholmarna är de som äter mest?

Att Jamtamots bokdeposition i Norrlands nations bibliotek numera har accessionsnummer och är katalogiserade i såväl pappers som datorform. (Mer än vad man kan säga om nationens bokregister...)

KLENT

Att Bräcke, Krokoms, Ragunda, Åre, Östersunds kommuner INTE donerat pengar till nationens renovering.

Att Br ÖH Johansson inte lyckats författa och få in ett ENDA bidrag från Jamtamot till NV:s föreningsspalter på ett helt år.

Att somliga Styrelsebror lyckats tappa bort ÖH-klubban, Kim Il Sung del 1, samt Hasselbergsboken utan att återfinna dem.

Att JH-länsförening på Frihetsgaskan 2000 serverade något grumligt som smakade som en dålig blandning mellan Brännvin special och Fanta citron och sedan hade mage att kalla det för Söderkvist!

Att det ännu inte finns något Jamtsnus.

Att IQ emeritus, tillika skvader, Peter Bergh ännu inte överlämnat den tamburin han utlovade 1990.

Att Br ÖH emeritus (95-96), tillika Br Stj, tillika Br Skr emeritus (94-95), Pelle Andersson ännu inte skrivit någon ÖH-kronika till JT samt fortfarande ännu inte skrivit in sitt sista Motprotokoll i protokolls-boken.

Att ÖP uppmärksammat Jamtamot i en artikel (förvisso artut) men med osedvanligt miserabelt utförd faktakontroll.

Att när somliga Brr Stj flyttar från Upsala så flyttar de inte hem till metropoler som Ånn eller Lit utan hamnar i avkrokar som Västerås och Gävle.

YNKLIKT

Efter införandet av Ynkligt i förra JT har en hälsosam utveckling skett vad gäller JT:s ekonomi. JT bär numera sina kostnader helt själv dels tack vare att de flesta Brr betalar bra numera, och dels tack vare att somliga lågbetalare slutat prenumerera. När man betraktar listan här nedan kan det vara värt att betänka att enbart tryck och portokostnaden för en JT av förra numrets storlek hamnar på c:a 67 kr. Sedan tillkommer alla extrakostnader som tex alla returer, färgpatroner, fotokostnader osv.

Om man ser på Brr:s inbetalningar sticker några få modestare bidrag ut:

DUSK-I-BOTTEN-LISTAN

6. Br Johan A Larsson	32:12
5. Br Tomas Wargert	25:00
4. Br Andreas Gyllenhammar	21:70
3. Br Stj Pelle Andersson	21:50
2. Br Magnus Hemberg	20:00
1. Br Per Nylén	15:00

I praktiken vill dessa Brr faktiskt **ha betalt för att läsa tidningen**, att vara Jamt innebär att man har rätt att nyttja epitetet sur, däremot inte snål. Snål är ett ord och beteende som hör vissa sörnläningsgrupperingar till.

**GÖR OM!
GÖR RÄTT!**

**FÖRTJÄNA EN
JT-MEDALJ!**

*Det behövs alltid artiklar,
sänd in ditt bidrag nu!*

Under Suptallen

UNDER EN FEST BEFANN SIG EN viss smakad Styrelsebr, lät oss kalla honom för Br Stor, hemma hos en annan Styrelsebr. Br Stor noterade att en skrivbordsstol stod i hallen i avsikt att slängas emedan en svetsning gått upp. Br Stor kunde inte förstå argument som att närmaste tillgänglig svets befann sig 60 mil bort varför det var enklare att lägga stolen på kasa. I ett desperat försök att få åtminstone lite nattsömn skänker stolsägaren stolen till Br Stor och lyckas få ut honom ur lägenheten. Br Stor ser till att montera stolen å sin velociped av modell militär medelst rep och stroppar. Han kommer dock inte längre än till Fyrisån där stolen behagar stoppa cykeln rätt abrupt. Br Stor kanar längs med gräset och landar framför en okänd person som klagat över livets orättvisor emedan han blivit utslängd från en fest bara för att han stulit underkläder. Ytterligare en okänd nattvandrande dyker då upp ur buskarna och upplyser Br Stor om att personen ifråga läst sig vansinnig på sanskrit och inte torde utgöra det lämpligaste kvällssällskapet. Galenpannan instoppas i passerande brännare, stolen knyts fast ånyo, nu medelst passagerare på toppen och en färd mot kladdkaka och kaffe tar sin början. Br Stor, som inte vill förlora sin trasiga skrivbordsstol, knyter lös den och tar med sig den in i den okände studentens lägenhet. Här tar två långa monologer vid varvid Br Stor några timmar senare inser att han borde uppsöka sin säng. Och lämnar stolen. Tänk denne okände students min då han vaknar nästa morgon och inser att han uppenbarligen snott med sig en skrivbordsstol hem...

FÖR EN TID SEDAN FICK NATIONENS dåvarande gillevärdinna, tillika Härja-Jämtska, en fråga å Orvars krog av en cykelhjälmförsedd Br angående huruvida det var tillrådligt att emittera växthusgaser i lokaliteten, eller som Br:n själv kort och koncist uttryckte det: "Ursäkta fröken. Får man fisa här?" Svaret blev nekande...

EN VISS BR, LÄT OSS KALLA honom den evige Msk, var särdeles upprymd å Galoppdiscot/Jamtpuben på Valborg. Så upprymd att han smaksatte några Brr:s öl med chilinötter. Det var hans första fel. Fel nummer två var att den ena ölen var Red:s. Snabbt skickades ett stort antal "knattereportrar" ut i verkligheten i syfte att hårdbevaka den evige Br Msk för en Suptallsartikel. Rapporten strömmade in, den ena värre än den andra men verksamheten avbröts snabbt och med väjelse då det rapporterades att sagde Br kommit ut från Orvars pissoar i manligt sällskap! Alla som någon gång besökt denna lokal inser att utrymmet inte medger att två personer vistas där inne samtidigt utan att lät oss kalla detta "intimare påverkan" uppkommer. Sens moral: Om du en aktad man vill bli, ensam till pissoaren du bör kliva, men framför allt ej med pressens pilsner driva!

BR ALMODOVAR, SOM VI KAN kalla den konstnärlige och tempramentsfyllda Br:n, visade sig även kunna fyllas av annat å sistlidna Frihetsgask. Efter många om och men lyckas flickvännen övertyga honom om hemgång. Väl på plats hemma i sängen sätter sig nämde Br helt plötsligt upp och utbrister: -Var är mina kläder? Jag måste hem till min flickvän! Därefter lägger han sig ned och somnar direkt. Det gjorde dock inte flickvännen.

BR TOR, SOM VI KAN KALLA personen i fråga, kom efter att förtjänstfullt ha deltagit i Jamtamots Renneth-lag, hem till sitt studentrum. Där fann han sig på diskussionshumör utan någon att verbalisera med. Han hittade dock en korridorare av något mindre kroppsfiguration som syntes lämplig som motpart. Medelst mild våld föstes/bars korridoraren in i Br Tors rum (för en flertimmars monolog) alltmedan denna diskussion utspelades:

-Kom nu! Vi ska diskutera postmodernism!
-Men jag kan absolut ingenting om postmodernism!
-Ljug inte! Du har skrivit en C-uppsats i ämnet!
(Vilket korridoraren naturligtvis inte hade.)

Avslutningsvis måste bara det kända charmtrollet Br Hamburgs senaste velouriseringsknep avslöjas: Att diskutera fördelarna med tysk kontra svensk korp i över en timme med en vegetarian. Huruvida det är en vinnande strategi eller inte låter vi läsekretsen själv lista ut.

Br ÖH:s reflektioner

ATT INMUNDIGA HUMLEDYCKER i glada Br:s lag kan tyckas utgöra vår kärnverksamhet men jag tänkte anlägga ett litet fokus på vad vi gör. Och varför.

**Av Br ÖH Fredrik Johansson
Invald 1997**

Första gången jag kom i kontakt med Jamtamot var när jag gästade Frihetsgasquen 1997 eller 1996. Jag var då bosatt i Sta'n och då, till skillnad från nu, så bidrog jag till samhällets utveckling med det hederliga verkstadsjobb som jag då hade. Jag var då politiskt intresserad och ansåg mig vara tämligen medveten om samhället och den speciella, utsatta och unika situation som Jämtland¹ befann sig i. Min känsla för hembygden kulminerade en gång varje år då jag och mina vänner gästade Yran. Våra patriotiska hjärtan svällde och ju mera Presidenten hetsade i sitt tal, desto större dionysisk extas. Jag gästade också andra, från staden utflyttade kamrater, som hade anammat bilden av urjamten till fullt och strävade efter att i mesta möjliga mån reproducera densamme i det dagliga livet. Det vill säga att dagarna i ända - iförda älgskinnbyxor - jaga, fiska, dricka hembränt, prata jamska och agera allmänt misstänksamt mot allt nytt. Detta var Jamtnationalismen för mig, jag brann för den och tog den för given.

När sedan jag besökte Upsala mötte jag, något förvånad, på Frihetsgasken en mängd jämtländska kulturyttringar. Jag såg HP Burman i sedvanlig Yraextas sjunga Jämtlandstaus, någon höll ett frihetstal och som kronan på verket ställde sig hela sittningen upp och sjöng Jämtlandssången. Man kan då tro att jag skulle bli glad eller upprymd över Jämtländska kulturyttringar, att mitt sinne skulle blomstra över att Jämtlandspatriotismen spirade även i Upsala. Detta var emellertid inte alls min reaktion, i takt med tilltagande berusning vaknade inkvisitorn i mig till och såg bara en rad akademiker (som dessutom

inte haft vett klä upp sig!) vilka hade svikit Jämtland (i och med att dom flyttat därifrån) och som nu hade mage att på förställd jamska lovsjunga Jämtland! Djupt inne i mig tog då agitatorn i mig överhanden och sent under sittningen tillskansade så jag mig den mikrofon som sånganförfogade över. Under någon sånär behärskning framförde jag mina ståndpunkter om vad jag tyckte om denna tillställning och när applåderna uteblev efter det att jag var klar tog jag på anmodan upp en sång. Fortfarande oklar om mitt budskap gått hem (ingen varken hörde eller kan minnas vad jag sa) stod jag och hängde vid baren då en eldfängd gentleman (Br Lennart Nyman) kom

En upklädd Fredrik Johansson å Frihetsgasken 2001

fram till mig och försökte övertala mig att gå med i Jamtamot. Vad gör då Jamtamot frågade jag?

–*Jamtamot åker runt i Jämtland och tittar på gamla kyrkor och byorginal på somrarna*, fick jag till svar. Det var nästan mer än jag kunde tåla och jag frågade var denne gentile herre hade bott i Jämtland. Han sa att han aldrig hade bott där. Jag frågade då varför Jamtamot inte engagerade sig i kampen mot utflyttningen från Jämtland och vad visste akademikererna här nere om arbetslöshetsstatistiken i Ragunda?

Efter något år började jag mina studier i Upsala och jag gick så småningom med i Jamtamot. Efterhand har sambanden mellan Jamtamot och Jämtland² börjat klarna. Många av de symboler som t.ex. Jamtanan eller den jamska texten på jämtlandssången har sitt ursprung bland medlemmar i Jamtamot. Även om föreningen som sådan inte aktivt arbetar som direkta ideologi och symbolproducenter så skolar man sig själva i den rätta jamska läran. Detta har uppmärksammats även av forskarvärlden och en del kulturdebattörer (men då i en negativ mening) då nykonstruktionen av den jamska identiteten ofta har sina rötter i Jamtamot. Exempelen är sedan många

på Br som efter studietiden vänder hemåt igen, stärkta av ideologisk skolning från Jamtamot.

Alla vi som verkat för, bött i eller har studerat Jämtland vet att det där finns en stark identitet bland invånarna som svårligen står att finna på andra ställen i Sverige. Denna jamska identitet är en grundförutsättning för att Jämtland skall utvecklas och för att jamtarna i heimbygden skall få styrka att stå emot de påfrestningar som det innebär att bo i Norrlands inland. Avslutningsvis vill jag polemisera mot uppfattningen att Jamtamot är en opolitisk förening. Jamtamot kan inte placeras in på en höger eller vänsterskala men vårt politiska projekt ligger i att: "...höja intresset för hembygden"³. Detta bedrivs huvudsakligen genom vår interna skolning men även i ett och annat inlägg i kulturdebatten. Tvärtemot vad man kanske skulle tro är

detta inte alls är okontroversiellt vilket kan exemplifieras med de hårda kulturdebatter som rasat i ÖP de sista två åren.

Angreppen må komma men Jamtamot fortsätter sin ideologiska skolning, ty viljan är järnhård och evig är idéen. Och jag skall bilda mig i frågan om när Hallom vårte elektrifierat.

¹ Jag stavade då med "ä" dvs Jämtland.

² Jag lärde mig t.ex. att det ideologiskt rätta stavningen är Jämtland.

³ www.jamtamot.org

Glöm inte!

Jamtamots 500:e
protokollförda Mot,
tillika

Stormot

den 22 mars 2003

i G:a salen,
Norrlands Nation

